

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۵۱۷۱

شماره ثبت کتاب	۳۸۷۶ ۶۸۸۷۸
موضوع	تاریخ
مؤلف	۱۳۰۴
کتابخانه	کتابخانه مجلس شورای ملی

خطی - فهرست شده -
۲۲۴۰

۱۵
جای نشد

بازرسی شد
۲۶ - ۲۷

X

بازدید شده
۱۳۸۲

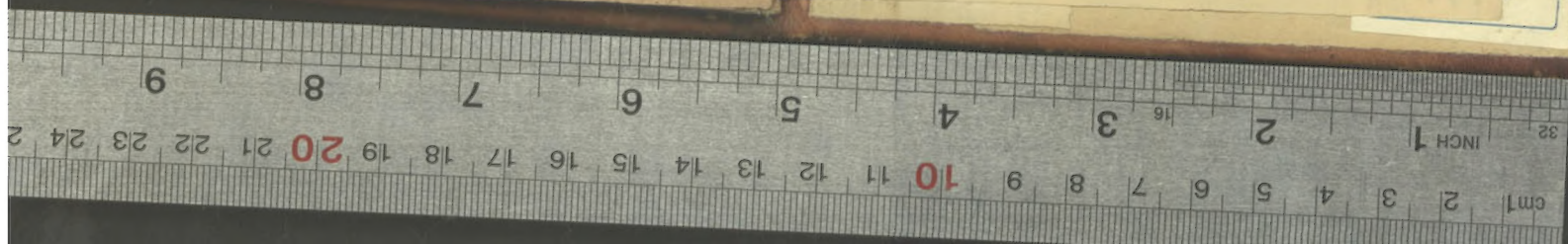
تاریخ تحویل
۱۳۸۲

بازدید شده
۱۳۸۲

کتابخانه ملی
۷۶ - ۷۷

کتابخانه ملی
کتابخانه ملی
کتابخانه ملی

خطی

وَبَرَكَاتُكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَحْمَدُكَ اللَّهُمَّ يَا مَنْ شَرَفْنَا بِحُضُورِ رَوْضَةِ الْأَنْامِ الَّذِي لَا يَدْرِكُ ثَمَنُ أَحَدِ الْأَلَاءِ وَيَا بَابَ اللَّهِ مِنْ زَاوِيَةِ زَاوِيَةِ
وَمِنْ ذَرِيَةِ الْأُمَّةِ الْخِيَارِ وَتَرْبَةِ شَفَاءٍ مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَفِي
قَبْتِهِ أَجَابَةُ الدُّعَاءِ وَالنَّظَرُ إِلَى فَوْقِ قَبْتِهِ غَفَرَانِ الدُّنْيَا
لَمْ يَعْصِ وَمَوْضِعُ قَبْرِهِ مَعْرَاجُ الْمَلَائِكَةِ إِلَى الْمَنَاءِ وَلِأَنَّ
شَرَفًا وَفَضْلًا لَا يَحْصَى وَلَا يَحِيطُ أَيَّامُ زَائِنٍ مِنْ مَجْنُونٍ
قَفْضُهُ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى وَلَا تَمُوتُونَ إِلَّا شُهَدَاءَ سَعِيدِينَ
وَيَدْخُلُونَ قَبْلَ الْخَلْدِ نَوَافِلَ بَارِعِينَ عَامًا فِي الْجَنَّةِ الْمَأْمُونِ
وَيَكُونُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَحْتَ التَّوَاتُؤِ وَيَجْلِسُونَ تَحْتَ الْعَرْشِ
مَعَ سَيِّدِ الشَّهَادَةِ وَلَمَّا رَكَدَ مَا شَدِيدًا شَنِيعًا وَهُوَ
عَاقِبُ رَسُولِ اللَّهِ وَآمَنَةُ الْمَدِينَةِ وَفَقَصَ اللَّهُ مِنْ عَمَلِهِ

بَدَلَ كُلِّ حُلٍّ حُلًّا وَأَنْ دَخَلَ الْجَنَّةَ كَانَ دُونَ الْمُؤْمِنِينَ فِيهَا
وَلَهُ الْحُسْنَى يَوْمَ الْحُسْنَى **أَمَّا بَعْدُ** وَحَرِّ خَيْرًا كَثِيرًا
حِينَ كُوْنِيْدُ تَفْرُقُ بِحُجْرَتَيْنِ وَفَا فَوَافِي نُورِ فَرْعِي
ابْنِ حَاجِي مُحَمَّدًا قَرِيبًا كَيْدَرِيًّا كَيْدَرِيًّا كَيْدَرِيًّا كَيْدَرِيًّا
سَعَادَتِ بُوْدُورِ وَبِقَادِرِ صَدَقَ وَأَرَادَتْ أَحْرَامَ طَوَافِ قَدْرِ
سَيِّدِ خَافِقِينَ وَصَدَاقِ حَسِينِ مَنِيٍّ وَأَنَا مِنْ حَسِينِ مَنِيٍّ
بِحُجْرَتَيْنِ وَفَضَائِلِ مَنِيْفَةٍ وَاحَادِيْثِ شَرِيْفَةٍ بِدَاخِلِهِ
مَنْزِلَ زِيَادَةِ شَوْقِ أَهْلِ حَقِيقِ سِرِّهِ أَتَقَصِّرُ دُرِّ زِيَارَتِهِ
سُرُورِ مَطْلُوبِهَا وَسَائِرِ شَيْعِيَّا كَرْدِ وَأَزْكَبُ مَقْبُولِ مَحَادِثِ
أَرْعَا اَرْضِيَّ أَنَّ اللَّهَ عَلِيمُ أَهْلِ جَمْعِيْنَ أَخْبَارِيْكَ دَرْيَا نَفْصِيَّاتِ
زِيَارَتِ جَنَابِ سَيِّدِ الشَّهَادَةِ وَوَحْيِ دَرْجِ الْعَالَمِينَ لَهُ الْفَتْحُ
بُوْدِ اتِّخَاْ بِغُودَرِ وَشَمْسِيٍّ غُودَرِ بِحُجْرَتَيْنِ خَافِقِينَ فِي زِيَارَتِهِ
وَمَشْتَمِلِ غُودَرِ بِرِيْكَ قَدَرِ وَهَشْتَابِ **مَقْدَمِ** بَدَلَانِكِهِ
عِلْمَايِ اَعْلَاهُ وَآخِرُهُ فِي غُودَرِ أَنْدَرِ اِيْنِكِهِ اِيْزَارِ زِيَارَتِ اَفْشَرِ
وَاجِبِ اسْتِيْثَابِ اسْتِحْبَابِ اَنْجِيْزِ اَعْوَانِ جَمْعِيٍّ مُحَمَّدِيْنَ اَرْعَا اَعْلَاهُ

میل بوجوب بلکه از جمیع صحیح و جویبار است مثل صدق
چنانچه در ریاض الشهادة از او نقل نموده و مجلسین
سید عبد الله شبرا علی الله مقامه در کتاب جامع الاحکام
ازان دو بزرگوار نقل نموده و ما ملین بوجوب زیارت ان
بزرگوار بسیارند مثل محمد بن قولویه قمی در کامل الزیارات
مکانیکه عنوان بابی را قرار داده که باب زیارة الحسین
فرض و عهد لازم که و لجمع الائمة علی کل مؤمن و شیخ حرع
در مرار و سائل مکانیکه عنوان بابی را نیز چنین قرار داده
باب جوب زیارة الحسین و الائمة علی شیعیهم کفایه و غیر
این دو بزرگوار از نقل اخبار نیز که قاعد محمد بن ثلث
و متأخرین و غالب نقله اخبار و محدثین اینست که چون
بابی را ذکر فرمودند و اخبار ان باب را بتمامه نقل فرمودند
و در ان باب تعرض محل و جمع ان اخبار شدند انچه از عنوان ظاهر
میشود قوی و قوی و قوی بیان خواهد بود و این بر مستمع
در اخبار پوشید نیست و همچنین صاحب حدائق فرموده که

والاجابة فی فضل زیارت مستفیضة و الظاهر من کثیر منها
الوجوب و الیه میل کلام بعض احبابنا و کسین بنک البعید
و علام مجلسی در تحفة الزائر فرموده است و بحاجات
وجوب زیارت آنحضرت در عمری یک مرتبه نهایت قوه دار
و شیعه که بر این تهدیدات و تاکیدات مطلع شوند و با قدرت
توان نمایند در غایت ضعف ایمان خواهند بود و احوط
است که در زیارت آنحضرت و حضرت رسول بلکه هر امام
در مرتبه اول بقصد سنت نکند بلکه بقصد قربت بخواهد
اورد و بار و اجبار که دلالت دارد بر اینکه زیارت آنحضرت واجب
است بسیار است از جمله حدیثی است که در کامل الزیارات
و سائل از حضرت امام محمد باقر روایت شده که از فرزند
مرو شیعیان زیارت قبر الحسین خان امانه مفترض علی کل
مؤمن یقر للحسین بالامانة من الله عزوجل یعنی امر کنید شیعیان
ما را بر زیارت قبر امام حسین بدرستی که زیارت آنشور
واجب است بر هر مؤمنی که اقرار نماید بامانات او اجانب خدا

عالمیان و از **انجمله** نیز حدیثی است که در کامل الزیارات
و وسائل از جناب امام جعفر صادق روایت شده که فرمودند
اَلَا اِنَّ احَدَكُمْ حَجَّ دَهْرٍ ثُمَّ نَزَلَ الْحُسَيْنَ لَكَ اَنْ تَارَكَ لَهَا
مِنْ حَقِّ رَسُولِ اللَّهِ اَلَا اِنَّ حَقَّ رَسُولِ اللَّهِ فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ
وَاجِبَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ يَعْنِي هَرَّكَاهُ يَكُنْ اِنْ شَاحَ نَمَائِدُ رَجْعٍ
رَوْضًا رَخْوَةً يَسُرُّ رَأْيُنَا نَزَارَتَ نَمَائِدُ جَبَرَامَا حُسَيْنٍ
هَرَّائِنُهُ تَرْكُهُ مَعْرُوفَةٌ اسْتَحَقَّ اَنْ حَقَّ رَسُولِ خَدَا اَبَدُ
حَقَّ رَسُولِ خَدَا فَرِيضَةٌ اسْتَحَقَّ اَنْ جَابِ خَدَا وَاجِبَةٌ
مُسْلِمَانِ وَدَرَكَامِلِ الزِّيَارَةِ بَدَلُ لَفْظِ اَلَا حَقَّ رَسُولِ اللَّهِ
فَرِيضَةٌ حَقَّ الْحُسَيْنِ فَرِيضَةٌ نَفْعٌ مَعْرُوفَةٌ وَاز **انجمله**
حدیثی است که نیز در وسائل از جناب امام محمد باقر علیه
روایت شده که فرمودند مَرْوُ شَيْعَتَنَا بِزِيَارَةِ الْحُسَيْنِ
فَاَنْ اَيَّامَهُ يَزِيدُ فِي الرِّزْقِ وَيَعْتِدُ فِي الْعَمْرِ وَيُدْفَعُ مَدَامُ
وَ اَيَّامُهُ مَفْرُوضٌ عَلَى كُلِّ مُؤْمِنٍ يَقْرَأُ لِلْحُسَيْنِ بِالْاِمَامَةِ مِنَ اللَّهِ
عَزَّ وَجَلَّ يَعْنِي اِنْ نَمَائِدُ شَيْعَتِنَا مَا اَزَّ بَزِيَارَةِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ

بدرست که زیارت او زیاده می نماید و نیز وطولانی
می نماید عمر را و بر طرف می نماید بدیها را و زیارت او واجب
شده است به هر مؤمنی که اقرار نماید از برای آن حضرت با
از جناب خداوند عز و جل و از **انجمله** حدیثی است که در وسائل
نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت نموده که فرمودند
زِيَارَةُ الْحُسَيْنِ اَبْرَأَ عَلَى وَاجِبَةٍ عَلَى كُلِّ مَنْ يَقْرَأُ لِلْحُسَيْنِ بِالْاِمَامَةِ
و نَوْجَهُ اِنْ حَدَّثَ اَزْ سَابِقٍ مَعْرُوفٌ وَاز **انجمله**
حدیثی است که در کامل الزیارات از حضرت صادق علیه السلام
روایت نموده که فرمودند بَا سَعِيدٍ رَوِيَهُ خَازِنُ زِيَارَتِهِ وَاجِبَةٌ عَلَى
الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ يَعْنِي اِيَّا سَعِيدٍ زِيَارَتِ مِمَّا نَمَائِدُ ثَمَانِيَةً
اَمَّا رَحِمَنُ مِيكُويدُ عَرْضُ كَرْدِ بِلِي فَرَمُودُ نَدَا اِيَّا سَعِيدٍ
زِيَارَتِ غَاقِبَرِ مَنُورِ اَخْزُورِ اَبْرَأَ بِتَحْقِيقِ كِه زِيَارَتِ اَنْ خَضَرَتِ
وَاجِبٌ اسْتَبْرَدَانِ وَزَنَانِ وَاز **انجمله** حدیثی است که نیز
در وسائل از هرون ابن خازرج از حضرت صادق روایت

که سئله عن ترك زیارت الحسین من غیر علة فقال
هذا الرجل من اهل النار یعنی هرون بن خارج میگوید
که سوال نمودم از حضرت صادق از حال کسی که ترك نما
زیارت آنحضرت بدون عذر و علقی پس انور فرمود
که این شخص از اهل جهنم است نفوذ بالله من غضبه **والانجمله**
حدیثی است که علامه مجلسی در تحفه الزائر از مخزن
اوایل و او اخر حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت
نموده که آن بزرگوار فرمودند اگر کسی شیعیان را زیارت
حسین علی بدرستی که زیارت آنحضرت دفع مینماید
خانه فرود آمدن و غرق شدن و سوخته شدن و در
دویدن و زیارت آنحضرت فواید بسیار است هر که اقرار
نماید بر حسین با امانت از جانب خداوند عالمیان و مؤید
این قول است اخبار دیگر که از **انجمله** حدیثی است که در کتاب
الزبان و وسائل از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت
در حدیث ثعلبی که بعضی از احادیث این که تاوی حدیث میگوید

عرض کرده باشد و هر که ما بقول فممن ترك زیارتی یعنی
الحسین و هو یقدر علی ذلك قال قول الله قد عصى
رسول الله و عصى واستخف یا سرهوله و من زاره كان
الله له من وراء حوائجه و كفى ما اقمه من امر دنیاه
و انه ليجلب الرزق علی العبد و يخلف علیه ما انفق و یغفر
له خمسين الف سنة و یرجی الی الله و ما علیه و نزل
خطبه الا وقد حجت من صحیفه الزائر ان قال و یجلب له بكل
درهم انفق عشرون الف درهم فان الله نظر لك و در حق
لك عند یعنی چه میفرماید در حق کسی که ترك نماید زیارت
امام حسین را و قادر بر زیارت آن باشد فرمودند میگوید
که او عاقبت رسول خدا و عاقبت ائمه اطهار شده است و سبک
شمرده است امری که برای او نافع است و هر که زیارت کند
خداوند عالم حوائج او را متکفل گردد و کفایت محنت دنیا
او مینماید و زیارت آنحضرت روزی برای بند میگذرد
مینماید آنچه خرج میکند خدا عوض میدهد و گناهان بخا

سأله و اخذ ای بر زد و بر میگردد بوعا هل خود و حال
 هیچ گاهی و خطابی بر او نباشد مگر آنکه از نامه عمل او محو شده
 باشد تا اینکه حضرت فضایل زیارات آن حضرت را بیان نمودند
 و فرمودند قرار میدهند خداوند عالم بعبود هر دوی که او عزم
 باشد در هر دو راه برای او ذخیره نماید و چون محسور شود
 گویند با و که خداوند عالم این عوض را برای تو ذخیره کرد که
 امروز برای تو برساند و از **انجمله** حدیثی است که در کامل الزیارات
 از ابوبکر بنی حضرت از جناب امام محمد باقر روایت نموده قال
 يقول من اراد ان يهلك من اهل الجنة فيعرض جنتا علي
 فان قبله فهو مؤمن ومن كان حجتا فليخرجني زيارته الحسين
 من كان الحسين حجازا و اعرافا يجب اهل البيت و كان من
 اهل الجنة و من لم يكن الحسين زوارا كان ناقص الايمان يعني
 ابوبكر بنی حضرت میگوید که شنیده ام از معنی و ائمه و اهل حضرت
 امام محمد باقر که فرمودند کسی که اراده نماید در اینکه بداند که
 از اهل بهشت است پس امتحان نماید خود را و عرض کند حجت

اهل بیت بر قلب خودش پس اگر قبول حجت نماید پس بداند
 که مؤمن است و بعد از آن از برای قبول حجت اهل بیت علامتی
 فرمودند و آن اینست که کسی که بوده باشد محبت اهل بیت پس
 نشان آن اینست که رغبت نماید زیارت امام حسین علیه السلام
 پس کسی که بوده باشد از برای حسین عجب زوار می باشد
 که واجب شده است از برای اهل بیت و می باشد از اهل بهشت
 و کسی که نبوده باشد زوار حسین ناقص الايمان خواهد بود و از
انجمله حدیثی است که هشام بن سالم از حضرت صادق روایت
 نموده که بعضی از آن حدیث اینست قال ما لمن ترك رغبة عنه
 قال الحسوة و الحسرة یعنی هشام میگوید عرض کرد و چه چیز است
 از برای کسی که ترک نماید زیارت آن حضرت را و اعراض نماید از
 زیارت آن سرور فرمودند از برای او حسرت است در روز حشر
 که روز قیامت باشد و از **انجمله** حدیثی است که در کتاب مذکور از
 علی بن میمون از حضرت صادق روایت نموده که قال حجت الله
 يقول لو ان احدكم خرج الف حجة ثم لم يأت قبر الحسين لكان

قد تركنا من حقوق محمد وسئل عن ذلك فقال الحسين
مقروض على كل مسلم يعني علي بن ميمون ميكويدي كشنيد از
حضرت صادق که فرمود ندکه بدستی و تحقیق که هر کایک
شما حج نمایند هر راجح پس نود زیارت قبر امام حسین علیه
هرائینه میباشد افشخ که ترك نموده است حق از حقوق محمد
وسوال کدیده شد از این فرمود ندکه حق حسین واجب
بر هر مسلمانی و از انجمله حدیثی است که در کتاب مذکور
وسائل مرویة از مصوبین بجایز قال سمعت يقول من أت
عليه حول لزيارات قبر الحسين نقص الله من عمره جولاً و قلن
ان احدكم موت قبل اجله ثلثين سنة لكنك صادقاً و ذلك
نتركون زيارته فلا تدعوها تمد الله في اعماركم و تزيد في
انراكم و اذا تركتم زيارته نقص الله من اعماركم و انراكم فتمت
في زيارته ولا تدعوا ذلك فان الحسين ابن علي عليه
شاهدكم عند الله وعند رسوله وعند علي وفاطمة عليهما
يعني مضور ميكويدي كشنيد از آن بزرگوار که فرمود ندکه یکبار

برادر

بر او یکسال و نود و بیوی قبر حسین که می نماید خداوند
از عمر او سالی و هرگاه که یکوی یکبار از شما ها می میرد پیش از
خود بی سال هر ایینه راست گفته او این بجهت ترك زیارت
اش و راست پس شما ها ترك نمائید زیارت ان حضرت را زیرا
که طول میکشد عمر شما و زیاده میشود روزهای شما پس
رغبت نمائید در زیارت اش و و ترك نمائید پس بدست
که حسین بن علی شاهد است از برای شما نود خداوند عالم و
رسول و نزد علی بن ابی طالب و نزد فاطمه زهرا و از انجمله
حدیثی است که در کتاب مذکور و وسائل از عقبه ابن مصعب
از حضرت صادق روایت نموده قال من لم يأت قبر الحسين
موت كان منقصة الايمان منقصة الدين ان دخل الجنة كان
دون المؤمنين فيها يعني حضرت صادق فرمود ندکه یکبار
نمائید قبر حسین فاو صتی که میبرد ناقص الايمان مرده است
و ناقص الدين و هرگاه داخل بهشت شود پست تر از مؤمنان
دیگر خواهد بود و از انجمله حدیثی است که در وسائل از حبان

سید

از حضرت صادق روایت نموده زور و یعنی الحسین و لا
تجفون فانه سيد الشهداء وسيد شباب اهل الجنة
یعنی خان میگوید که گفت صادق آل محمد که زیارت نماید
اورا یعنی همانا سیدان زور و را بسبب ترک زیارت تحقیق که
آنرا و آقای شهیدان و آقای جوانان اهل بهشت است
انجمله حدیثی است که در کتاب مذکور از حضرت صادق
مروی است قال من زیارت قبر الحسین فقد حرر خیرا کثیرا
و نقص عن عمر سنه یعنی حضرت صادق فرمودند کسیکه
ترک نماید زیارت قبر حسین را پس به تحقیق که نا امید
خیر دنیا را و کم میشود از عمر او یک سال و از **انجمله** حدیثی
که در کتاب مذکور از عبد الملك از حضرت صادق علیه روایت
قال لا تدع زیارت قبر حسین بن علی و راحی اهل بک
یمدا الله فی عمرک و یزید فی رزقک و یجید سعیدک و لا یؤ
الاشمید و یکین سعیدک یعنی حضرت صادق فرمودند
ترک ننماید زیارت قبر حسین بن علی و رکنید احباب

زیارت آنرا و هر که طول بدهد خداوند عالم در عمر او زیاده
میباشد و زنی نوا و زند میکرد اندر تورا در حالیکه سعید
و نمیمیروی مگر اینکه شهید خواهی شد و مینویسد خداوند
نام تو را در دیوان سعدا و از **انجمله** حدیثی است که در وس
از محمد بن مسلم از حضرت امام محمد باقر روایت نموده قال
من لم یأت زیارت قبر الحسین بن سقیا کان منقص الايمان
منقص الدین یعنی آنرا و فرمودند کسیکه از شیعیان مانیا
قبر حسین نرود خواهد بود ناقص الايمان و ناقص الدین
و از **انجمله** حدیثی است که در کتاب مذکور از حضرت صادق
روایت شده قال من لم یأت قبر الحسین و هو یعم انما
شیعه حقیم یوت فلین انما هو بدشقه و ان کان من اهل الجنة
فهو ضیفان اهل الجنة یعنی حضرت صادق فرمودند کسیکه
ترک نماید زیارت قبر حسین را تا وقتی که بمیرد و کمان نماید
که او از شیعیان ناست پس از شیعیان مانیت و هرگاه
باشد از اهل بهشت پس آن شخص میماند اهل بهشت خواهد بود

مؤلف گوید سترایکه تارک زیارت آنحضرت هرگاه از اهل
 باشد باین معنی که از خوبان و اهل مغفرت باشد و با وجود
 این میهمان اهل بهشت است و در آن دارالحیات مکان مستقر
 نخواهد داشت این است که چون نظر بعضی اخبار خداوند
 عالم بهشت غیر سرشت را از نور مقدس حسین مظهر
 روحی و روح العالمین که الفداء خاتمه موده این جمیع
 متعلق با اوست و خواهد بود بنا بر این پس کسی که با صدف
 و ارادت بر طایفه ای طریق سعادت نشود در زمان حیات
 خود و با کمال خضوع و خشوع بر وضع عرش درجه افسر
 حاضر نشود چگونه میشود که در روضات جنات که حسن
 و ضیاء آن از نور معطر مطهر آنحضرت است مکان مستقر
 داشته باشد و از اینجا معلوم میشود نکته حدیث مشهور
 در روز قیامت که زاین سید اندر روحی و روح العالمین که
 که در زیر عرش خداوند عالم با اوست و قرار گرفته اند ایشان را در
 تکلیف بر رفتن بهشت غیر سرشت مینمایند ایشان از رفتن آبا

امتناع مینمایند و در جواب میگویند که لقای افسر و را
 خوشتر است از بهشت و حور و غلمان زیرا که بهشت و حور
 و غلمان از نور حضرت حسین است پس حسین مظهر
 بهشت است پس چگونه زاین از اصل تخلف پورزند و نفع
 روانه شوند جای ندارد که باین مقال متر شونند **نظم**
 حدیث روضه نکو میگوید بهشت نبوی به جمال حور مجیم روان بود
 تو باشم بهیچیک که در ایند شاهده آن و عالم نظریسوی تو دار
 غلام روی تو باشم اقا جان یا حسین مؤلف و سیاه حال
 تپاه بخالی پای مبارک عرض مینماید در آن نفس که بمیرد
 از روی تو باشم بدان امید هم جان که خاک کوی تو باشم
 بوقت صبح قیامت که سر ز خاک بر آرد بگفتگوی تو خیر و بخیر
 تو باشم بخوابگاه عدل که هزار سال بخشیم ز خواب غایت
 بوی موی تو باشم ز انجمله حدیثی است که در کتاب مذکور از
 خان سید روایت کرده است قال کتبت عندی جعفر علیه
 فقال لجل من اهل الکوفة یروى عن الحسن کل جمعه قال لا قاء

فكل شهر قال لا قال ففي كل سنة قال لا فقال ابو جعفر
انك لم ترو من الخبز الحديث يعني خان ميگردد که در خدمت
امام محمد باقر بود در پس انحضرت فرمودند شخصی از اهل کوفه
که زیارت مینمائی فوحسین را در هر سالی زیارت مینمائی عرض
کردند پس انحضرت ^{فرمودند در روز} اگر زیارت فرمودی تو محروم شده
از خیر و از **انجمله** حدیثی ^{فرمودند در روز} که در کتاب مذکور
و باقی کتب اخبار و سلیمان بن خالد روایت شده است قال
سمعت ابا عبد الله يقول عجا لا قوام یزعمون انهم شیعة
یقولون ان احدهم یمربدهم لا یاتی قبر الحسین جفا
منه ولها ونا و عجر او کسلا اما والله لو یعد ما فی من الفضل
قال فضله کثیر اما اول ما یصیبه ان یفقر له ما مضی من
دفعه و یقال له استاف العمل یعنی گفت سلیمان که شنیده از
حضرت اما و جعفر صادق که فرمودند عجا یاربم از تو بگردد
میکنند که از شیعه نایب باشند تحقیق که میگردد بر یکی از
ایشان عجا و زیارت نمیکند امام حسین را از روی هتاهاد

و سنی و تنبلی انگاه بایستد قسم بخدا که اگر بدانند ^{فصلت}
در زیارت هت هوائینه سنی و تنبلی کنند راوی عرض کرد
که چه فضیلت در زیارت انصورت فرمود که فضیلت بسیار
است و اول چیزی که با و میرسد آنست که کناهان گذشته
اش را می آید و میگویند که از سر گیر و از **انجمله** حدیثی است
که علامه مجلسی در تحفه الزائر روایت نموده که حضرت رضا
بابان بن تغلب گفت که ای اباان چند کلاه هست که زیارت فیر
امام حسین نکرده گفت موبت فرمود که سبحان الله العظیم
تو از سر کرده های شیعیان و ترک زیارت انحضرت میکنی هر که
زیارت انصورت نماید حق تعالی بنویسد از برای او بعد هرگاه
حسنه و محو کند از برای او هر گاه گناهی و یا برزد کناهان
گذشته و ایند از آن تحقیق که چون انحضرت شهید شدند فیر
انحضرت شهید شدند و در آمد هفتاد هزار ملک و ولید
مو کرد آورد و بر انحضرت گریه و فوج می کنند تا روز قیامت
و از این قبیل احادیث بسیار است که مشتمل بر ناکید و بعضی

نکرده

زیارت انور است و مقتدا این اخبار است اخباری که
دلالت دارد که زیارت انحضرت را باید بجا آورد اگر چه
حال خوف و ترس باشد چنانچه ایشان بنقل از اخبار
خواهد شد بلکه نظریان اخبار قول بوجوب بسیار حق
دارد نظر باینکه جمیع عبادات در حال خوف و ترس و اما
ان ساقط میشود یا منجر ببدل میشود و در خصوص ^{زیارت}
انور فرموده اند ترك مکن و لكن چونکه اجماع ^{منفقد}
در این اعصار بواسطه بنا بر این حکم بوجوب مشکوک است
با وجود اعراض اصحاب از این اخبار و در احکام خجسته این نوع
ناکیدات و تعدیلات بسیار است از قبیل غل جابت و غنا
جماعت و امثال آن و یکی شیخا و حجتان هرگاه مطلع بر این
ناکیدات و تعدیلات شوند و قادر بر حضور و مقدمات
النور انحضرت باشند و با وجود این ترك زیارت انور
نمایند غایت ظلم و جبار در خود خواهند نمود و چگونه
امید شفاعت از انور خواهند داشت و چگونه ادعای

افزون

اخله و محبت با انور و می نمایند با وجود اینکه انور
ابوبکر حضری که سابقا گذشت از خجسته مظهر دلالت داشت
که هر کس تا این زیارت انور نباشد محبت اهل بیت
باری بسیار جزا می خواهد که با وجود قدرت ترك زیارت
انور نمایند و شاید سزاوارتر آنکه خداوند عالم زیارت
سرور را بر عباد واجب نکرده آید این باشد که چون
انحضرت مظهر رحمة و اسعة خداوند عالم میباشند
زیر که ائمه هدی و سادات عالمیان را از فضل مبارک
ایشان قرار داد نموده و تربیت منور انور را شفاعت
و موضع قبر مطهر او معراج ملائکه هوائ و تحت قبه
انحضرت را محل التجابت دعوات و نظریه فوق قبه مبارک
او را باعث ابرزش خطیئات و زیارت انحضرت را سبب
عمر و وسعت رزق و عفو سیئات و قلوب اهل ایمان را
مایل بان شفیع عصاه نموده چنانچه فی کتب بیان در حدیث
فرموده است ان الحسین معرقه مکتوبه فی قلوب اهل الایما

بالکماله وافق بعضی از روایات بحث غیر سرشت از نور منور
افزود خلق فوده و همچنین کلمه شفاعت کبری در روز قیامت
بدست مبارک انحضرت خواهد بود چنانچه روایتی بطریق سید
کرامت مرحوم پیچیده در روز قیامت هر کس صرف خواهند بود
فصد و نود و نه نصف شفاعت جناب سید الشهدا داخل
خواهند شد و یک نصف دیگر شفاعت باقی ائمه علیهم السلام
و بسیار بود که اکثر مردم میگردند زیارت افزوده را چنانچه
واجبات دیگر را ترک میکنند و بیان سبب تسبیح و تحمید
عالیه میشوند پس خداوند تعالی میفرماید که بسبب سید الشهدا
کسی را داخل جهنم کند بلکه آنرا در مظهر رحمت واسعه خود نموده
که فکر خداست جمیع اشیا را و هرگاه واجب میشود منافات
داشت باین مرحله که مذکور شد **باب اول** در بیان فضیلت
افزوده است بطریق اخلاق و اختصاص بر زمانی و در زمانی
ندارد و آن بر چند قسم است قسمی است که دلالت دارد بر اینکه زیارت
انحضرت را باید بجا آورد اگر چه در حال خوف و ترس باشد و

در این باب بسیار است از **انجمله** حدیث صحیح است که در کمال الزمان
و وسائل و باقی کتب اخبار سیمائیه از آن روایت انفعوله
بن خمار که گفت روزی خدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
مشرف شد و آنرا در مشغول غبار بود و چون غبار رفت
شنید که صاحبان میگردند و با پروردگار خود عرض میکنند ای
خداوند بیک مخصوص گردانیده ما را بیک امت و وعده داده ما
بشفاعت و علو رسالت را بجا داده و ما را واداشته بجهنم
گردانیده و خنجر گردانیده و خنجر کرده بپا اشیای گردانیده را و
گردانیده و این را بجا داده و ما را مخصوص بوحشیت پیغمبر
گردانیده و دیگران را جویم ما را بیک گردانیده بسیار زد ما را
و برادران ما و زیارت کنندگان قبر حسین را الذین انفقوا
اموالهم و انفسهم ابداً لهم ربحه فی برنا و رجاء لما عندک
فی حلتنا و سرور اذ خلق علی نبیک صلواتک علیه و آله یخیر
آنچنان انتخاب که خرج کردند مالها خود را و بیرون آوردند
از شهرهای دنیا خود را برای رغبه در یکی ما و امیدوار

بود وصله ما و برای شاد گردانیدن پیغمبر تو و اجابت نمودن
 ایشان امر ما را و برای خشمیکه بر دشمنان داخل کرده اند و برادر
 ایشان خوشنودی و دوستی است پس مکافات ده ایشان از اجابت ما
 بخوشنودی و حفظ کن ایشان را در شب و روز و خلیفه
 ایشان باشد و اهل و اولاد ایشان که در وطن خود گذرانند
 بخلاف نیکو و رفیق ایشان باشد و دفع کن از ایشان سر
 و معاند را و هر ضعیف و شدید از خلف را و شر شیطان
 و افسرد و بد و بایان زیاده از آنچه میدارند از تو در رو
 شدن از وطنهای خود و اختیار کردن ایشان ما را بر فرزندان
 و اهالی و خویشان خود و خداوند دشمنان ما عیب کند
 بر ایشان بیرون آمدن ایشان بزیارت ما پس این مانع نشد
 ایشان را از غم و کرم و بیرون آمدن از روی مخالفت فارغ
 تلك الوجوه التي غير لها الشمس و ارحم تلك الخدود التي قلبت على
 حسن ابي عبد الله و ارحم تلك الاعين التي جرت دموعها على
 لنا و ارحم تلك القباو التي جرفت احرق لنا و ارحم الفجر التي

کانت لنا یعنی در کمین از وها که افتاب پیغمبر گردانیده است
 و در کمین کوفتها و روی ایشان را که میکردانند و میمانند بر
 قبر امام حسین و رحمة کند بر ما بیکه گریه ایشان جاری
 شد برای تویم بر ما و در کمین انداختی و اگر جری کرده و سوخته
 از برای مصیبت ما و در کمین آن قضاها را که در مصیبت ما
 کرده اند خداوند اینها را و این بدخوا را بقوم پیار و قاصد
 ایشان را از حوض کور در روز قشکی پس پیوسته انحضرت
 باین نحو دعا میکرد در سجده پس چون فارغ شد عرض کرد ان
 دعا را که من از شما شنیده ام اگر در حق کسی میشود بد که خدا را عیب
 گمان داشته که اتش بجهنم باورسد هر گز والله از تو کرد و کرد
 انزور کرده بوده و حج نکرده بود در حضرت فرمودند که چنانچه
 تو بیاخیز و هر مانع است تو را ای معویه از زیارت من زیارت
 انزور من گفتند فدای تو شو و غدا ختم کن بر من قدر فضیلت را
 فرمود که ای معویه اینها که برای زیارت کنند کمال انحضرت میکند
 و اسمها را زیاده از آنهاست که دعا میکنند و در میان من زیارت

افزودن برای خوف از احدی که هر که از برای خوف ترک
زیارت کند از عذاب محروم گردد و از روایتی که کاشان نقل کرده
نزد قبر آنحضرت که آنجا مدفون میشده ایام دوست غنیتر
که خدا بپسندد و در میان آنها که دعا میکند برای دنیا
و رسول خدا و علی و فاطمه و ائمه معصومین ایامی است
که از آنها باقی که در قیامت بیایند و برایشان هیچ گناهی نباشد
ایامی است که از آنها باقی که در قیامت حضرت رسول خدا
مصالحه میکند و از **انجمله** حدیث است که در تحفه الزائر
معتبر از زبان منقولست که عرض کرد در عیدت حضرت امام
محمد باقر که چه میفرمائی در باب کسی که بدرفت حضرت حسین
زیارت کند باقر فرمود که خدا این میگرداند و او را در روز
قیامت که هر کس زیارت باشند و با استقبال او آیند بلکه
او را زیارت دهند و گویند مرتس و اندر هناك میباش
که این روز زیارتکاری و غیره و زیارت **انجمله** حدیث
است که در کامل الزیارات و وسائل و تحفه الزائر از ابن بکر

روایت شده که ابن بکر میگوید که حضرت صادق عرض کرده
که هر روز زیارت قبر امام حسین و دو نرسان و هر سال
است بار میگرد و از ترس خلیفه و اتباع و کثرت او فرمودند
بگیر اما آنجنابان بر آن خفا خفا اما آنقدر آنند من خاف خفا
اطله الله فی ظل عرشه و کان یحدث الحسن بن فضال
آنکه الله تعالی من فرج یوم القیمة یفرج الناس و لا یفرج
فان فرج قرن الملائکه و سکت قلبه بالبیان یعنی او را
بگیر ایام دوست ندارد که خدا او را بدینکه از برای ما زیارت
مکن عیدانی که کسی که از برای ما خائف تر باشد خفا
او را در قیامت در سایه عرش خود جای دهد و حضرت امام
حسین در زیر عرش را او سخن گوید و او را این که اند خدای تعالی
از ترسها روز قیامت مردم ترسند و او ترسد و اگر ترسد
ملائکه او را زیارت دهند و ترسش را زایل گردانند و از **انجمله**
حدیثی که در وسائل و کامل الزیارات از ابن ابی عمیر روایت
قال قلت لابی جعفر ما تقول فیمن لا یأبک علی خوف قال یونس

انکه

انکه

الله يوم الفزع الاكبر وتلقاه الملائكة بالبشائر ويقال له لا
 ولا تخزن هذا يومك الذي فيه سرورك يعني نزاره ميكن
 که من عرض کرد و با امام محمد باقر که چه میفرمایند و خصوص
 کی که زیادت نماید بر بزرگوار شما حسین را در حال
 فرمودند که این بگریز و اندا و خداوند عالم در روز فزع اکبر
 که روز قیامت است و ملاقات نمایند و آمده که و جبا
 دهند او را و گویند بر سر و اند و هناك مشو این روز است
 که خداوند عالم ترا در این روز بر ستار نموده و از انجمله
 حدیثی است که در وسائل از محمد بن مسلم روایت شده در
 حدیث طویل که مضمون بعضی از آن حدیث اینست قال ایما
 نانی قبر الحسين قلت نعم علی خوف و وجل فقال ما کان
 هذا أشد فالأول فیه علی قد الخوف و من خاف فی آتیا
 امن الله و وعده يوم یقوم الناس کرب العالمین و انصرف
 بالمغفرة و سلمت علیه الصلاة و السلام فزاره النبی و انقلبت بجمعه
 من الله و فضل له عیسه هم سوء و اتبع رضوان الله الحديث

یعنی

یعنی محمد بن مسلم میگوید که حضرت امام جعفر صادق علیه
 بن فرمودند که ایامیز و زیارت قبر امام حسین علیه
 عرض نمود که بلی میروم لکن با خوف و ترس میسر فرمودند
 که هر چه بوده باشد از این شدید تر پس ثواب در آن بقدر
 خوف است و کسی که در زیارت آنحضرت ترسد این کرد
 خداوند عالم ترس او را در روزی که بر میخیزند مرد و گرد و قیامت است
 و بر میگردد از زیارت آنحضرت باز ترش و رحمت میفرستد
 بر او و ملکه و زیارت میکند او را پیغمبر و منقلب میشود
 بفضل و رحمت و نفی از جانب خداوند عالم و میبرد
 ایشان را بدو و پیرو عیسی نماید خوش شود و خداوند عالم
 و از این قبیل احادیث بسیار است که دلالت دارد که با وجود خوف
 و ترس ترک زیارت آخر و نباید نمود و شاید برادر این باشد
 که خوفهای سهل که مستی بر احتمالات بعید باشد یا خوفهای
 دنیوی یا فوت عالمی یا ضررهای انضغی و اهانتی از این گونه
 چیزها را نباید مانع نمود چنانچه **عده** مجلسی حمل بر این نموده

و^{مضمی} است که در بیان جواز تاخیر زیارت آنحضرت
 باین طریق که تا چند صفت از برای فقیر و غنی جایز است تا
 زیارت آنسورود و احادیث نیز در این باب بسیار وارد ^{انجمله}
 حدیثی است که شیخ طوسی در کتاب تفسیر الاحکام از جناب ابی
 جعفر صادق روایت نموده قال حق علی الغنی ان یأتی قبر
 الحسین بن علی فی السنه مرتین و حق علی الفقیر ان یأتی
 فی السنه ثمره یعنی حضرت صادق فرمودند که حق و لازم را
 بر مالدار اینست که زیارت نماید قبر حسین بن علی را در یک
 دو مرتبه و حق و لازم بر فقیر اینست که زیارت نماید آنسور و را
 در سال یک مرتبه و در کامل الزیارات نیز همین قسم سطوح
 و از ^{انجمله} حدیثی است که در تفسیر الاحکام از ابی الحارث
 شده که میگوید منی و اوائل و اواخر حضرت امام محمد باقر
 فرمودند که چه مقدار فاصله است میان تو و میا قبر امام حسین
 عرض کرد که یک فرسخ و علاوه بر این فرمودند که هر کجا
 باشد منزل ما مثل آنقدریکه منزل شما واقع است هر آنست

ان مکان را محل هجرت خود قرار میداد و از ^{انجمله} حدیثی
 که در کتاب مذکور از حضرت امام رضا روایت نموده قال
 من اتی قبر الحسین فی السنه ثلث مراتب امن من الفقر یعنی
 فرمودند که کسی که زیارت کند قبر امام حسین را سالی سه مرتبه
 این میشود از فقر و پریشانی و از ^{انجمله} حدیثی است که در کتاب
 مذکور از او بن فرقد روایت نموده قال قلت لابی عبدالله
 ما لمن دار الحسین فی کل شهر من الثواب قال له من الثواب ثواب
 مائه الف شهید من شهد آید یعنی او بن فرقد میگوید عرض
 کرد که بجناب امام جعفر صادق چه ثوابی است از برای کسی که
 زیارت کند امام حسین را در هر ماهی فرمودند از برای او
 ثواب صد هزار شهید از شهدای بدر و از ^{انجمله} حدیثی است که
 در کامل الزیارات از حضرت صادق روایت شده که آنسور و را
 بن میمون و ذکر فرمودند که یا علی شنیده ام که جمعی از شیعیان
 هستند که یکسال و دو سال یکبار در برایشان و زیارت
 حسین نمیدهند گفته فدا شو و شو و جمعی را می شناسم که چنین

فرمودند و الله که ایشان بجزه خود را خطا کرده اند از توب
خدا میل کرده اند و از جاورت محمد صطفی دور شده اند
گفتند خدای تو شود در هر چندگاه زیارت آنحضرت بایست کرد
فرمودند که بتوانند در هر ماه آنحضرت زیارت کنند گفتند
نمی توانیم زیرا که بدست خود کار می نمایم و کارهای مردم در
دست من است و یک نفر از مکان خود نمی تواند غایب شد
فرمودند تو و هر که بدست خود کار نماید عذر راست ^{مقصود}
من کسی بود که بدست خود کار نکند از آنها که اگر هر جمعه بروند
برایشان افتد و ایشان را در روز خدا و رسول خدا روز
قیامت عذری نخواهد بود گفتند اگر شخصی را بنیابت ^{بهر}
جایز است فرمود بلی اما رفتن خودش ثوابش بیشتر است ^{و بود}
بر و در کارش بهتر است که خدا تو را ببیند شهادت باری
میکشی و در روزها تقبی یکشاید پس حق تعالی بنظر رحمت ^{بوی}
او میکند که فردی را علی بر او واجب میشود که با احمد ^{بها}
بوده باشد پس رغبت کند و چنین توانی و از اهل آن باشد

و از **انجمله** حدیثی است که در کامل الزیارات و تحفه الزائرین
مرویت که از حضرت صادق علیه السلام پرسید از زیارت امام حسین
فرمود که در سالی یک مرتبه بروید میترسید اگر بیشتر بروید
در میان مخالفان مشهور شوید و از **انجمله** حدیثی است که در
کامل الزیارات از علی بن حمزه مرویت قال قال الرضا علیه السلام
لا تجفون یا سیده الموصوفی کل اربعة اشهر و المعصوم لا یکلف
نفسه الا وسعها یعنی علی بن حمزه میگوید حضرت امام
رضا علیه السلام فرمودند چنانکه شما سید الشهدا را بزرگ زیارت
اندر روز زیارت نماید اندر روز مالدار هزار چهارم
یک مرتبه و فقیر بمسقت نیندازد خود را و هر قدر که ممکن او
شود بزیارت اندر روز مشرف شود و از **انجمله** حدیثی است که
در کامل الزیارات و سایر کتب اخبار مسطور است که راوی
حدیث عرض نمود بحضرت صادق علیه السلام قال اهل الزیارة المقبر
قال لیس له شیء مفروض قال و سئل فی کون یوم زیارة قال
ما شئت یعنی از برای زیارت قبر اندر روز نماز است فرمودند

نماز واجبی نیست و او میگوید عرض کرده و در چند روز
زیارت کنم آنروز را فرمودند آنچه بتوانی و از **الحمله** حدیث آمده
است که در وسایل و کامل از زیارت و تحفه الزائر و سایر
مزار مر ویت از صفوان جمال که میگوید عرض کرده حضرت
صادق علیه السلام که در زیارت زائران میصرف حتی یعود الیه
گویند و گویند که **الناس** ترک قال لا یسع اکثر من شهر و ابنا
الدار فی کل ثلاث سنین فلویاتیه فقد عقر رسول الله
وقطع رحمته الا من علة یعنی کسیکه بنیاید زیارت کند
و بعد کرد در باز در چه وقت برگردد بخندت آنروز و چه
وقت بنیاید و چه قدر از زمان جایز است از برای زیارت
زیارت آنحضرت آنروز فرمودند جایز نیست ترک زیارت
آنحضرت بیشتر از یکماه و اما کسیکه دور اندازان شود
پیور در هر سه سال یکبار توبه برونند زیارت آنروز و پیش
بگذرد سه سال و زیارت آنحضرت مشرف شود پس تحقیق
که عاقل رسول خدا خواهد بود و قطع حرمت آنحضرت نموده
است

مکر در صورتیکه علی داشته باشد که تواند بود و از **الحمله**
حدیثی است که در کتب اخبار از صفوان جمال روایت نموده
قال سئل ابا عبد الله عن رجل من طایفه المدینه و زید مکه
فقلت له یا بن رسول الله ما لی اراک کثیرا حزینا منکسر فقال
لی لو تسمع ما اسمع لشغلت عن مسئلی و قلت ما الذی یسمع
ابتهال الله نکه علی قیل امیر المؤمنین و علی قیل الحسن
و نوح الجن علیهما و بکاء الملائکه الذین حوله و شدّه حزین
من ختام هذا بطعام و شراب و نور قلت له یوم یاتیه
زائران یصرف حتی یعود الیه و فی کما یوفی و کما یسع الناس
قال اما القریب فخله اقل من شهر و اما البعيد لمدار فی کل
ثلاث سنین فما جازا لثلاث سنین فقد عقر رسول الله ص
وقطع رحمه الا من علة و لو یعلم زائر الحسن ما یدخل علی
رسول الله و ما یصل الیه من الضحی و الی امیر المؤمنین
و الخ فاطمه و الی الائمة و شهداء اهل البیت و ما ینقلب من
دعائهم له و الله فی ذلک من الثواب العاجل و الاجل و الله

له عند الله لا عیان بکون مائمه داره مابقی وان زان لخرج
 من وطنه فایقع قدمه علی شی الادهاله فاذا وقعت الشمس
 علیه اظلمت نوبه کما ناطق النار المحطب وناقی علیه من
 دنوبه شیافینصرف علیه واما من دنوبه فدرقع له من الدار
 ما لا یناله المتخط فی دمه فی سبیل الله ویکل به ملک یقو
 مقامه ویستغفر له حتی یرجع الی الزمان ویمضی ثلث سنین
 او بموت یعنی صفوان میگوید که سوال نمود از حضرت صادق
 در حالیکه مادر را مدینه بود و بر و اراده میگردانست و بی عرض
 کرده باین رسول الله چرا شما را غمگین و دلگسوده و دل شکسته
 بینم فرمود اگر بشنوی آنچه من میگویم هر آینه سوال نماند
 کرد عرض کرد که چه چیز میشود فرمود که نضرع ملائکه
 در درگاه خدا و لغت کردن بر قاتل و امیر المؤمنین علیه
 و بر قاتل و امام حسین و نوحه کردن جنیان بپادشاهان و
 ملائکه که در در و در ضیاع امام حسین اند و از بسیار یافتن
 ایشان کسیکه آنها را بشود که خردن و شامیدن و ضرب کردن

براو گوارا میباشد گفتو که یک زیارت آنحضرت بیاید و بر
 کرد و دیگر که بیاید و بر کرد و زیارت آنروز و هر چند گاه
 رفت و چند گاه کنجایش دارد ترک نمودن زیارت آنروز را
 فرمودند که آغاز و بیک چس زیاده از یکم ترک زیارت آنحضرت نکند
 و یکم خانه اش در و باشد هر سه سال یکبار باید برود
 زیاده از سه سال ترک نماید بعهده و علی غایب حضرت
 رسول شده است و قطع رحم آنحضرت کرده است و اگر بداند
 زیارت کند حسین که حضرت رسول الله و حضرت امیر
 المؤمنین و حضرت فاطمه و امامان و شهیدان اهل بیت
 چه مقدار خوشحال میشوند زیارت آنحضرت و چه دعا
 در خوا می کنند و چه ثوابها حق تعالی در دنیا با و میدهد
 و چه اجرها بر او و چه ینماید که در آخرت بر او برساند
 هر آینه دوست دارد که نازند باشد و جوار آنحضرت بیاید
 و بدستی که زیارت کند آنحضرت چون از خانه بیرون رود
 بر هر چیز که قدم بگذارد بر او دعا میکند و چون افتد

بر او میابد کناهاش را میخورد چنانچه اثنی عشر را میخورد
و بر میگرداند و ازین که هیچ کناهی بر او نباشد و در چهار
برای او بلند نمایند که بان در جزیره سد مکی که در جاده
راه خدا در خون خود غلطیده باشد و حق تعالی از جناب او
ملکی را موهب کرده اند که در روضه منوره معطر است و در قافله
او باشد و از برای او طلب از زمین نماید تا زیارت حضرت
کرد و یا سه سال بگذرد یا برگردد و یا از جمله حدیثی است که
در اکثر کتب اخبار مسطور است قال ابو عبد الله از عیسی
عند غیر الحسین اربعة الاف ملك من طالع الفجر الى ان تغيب
الشمس ثم تصعدون ویزل عنهم فیصلون الى طالع الفجر
فلا یبقی للمسلم ان یختلف عن زیارت قبر اکبر من اربعة
یعنی حضرت صادق علیه السلام فرمودند تحقیق که نماز مینمایند در
نزد قبر جد امام حسین چهار هزار ملک از طالع فجر تا
غروب آفتاب بعد از آن بالا میروند و نماز میخوانند و فرو می
آیند مثل ایشان در آن بقعه مطهر کسی نماز مینماید تا طالع صبح

در سزاوارت از برای مسکرا نیکه تخلف بود و از زیارت
قبر حضرت بیشتر از چهار سال **و لاف** گوید که چون
روایات در این باب مختلف وارد شده است لابد است از جمع
بین اخبار و جمعی که اقرب از همت است اینست که اخبار یکدیگر را
دارد و بر اینکه کمتر از یک ماه کمتر از زیارت کفر و بر نباید نمود
کرد بر اشخاصی که منزل ایشان بکر بلائی معالی نزدیک باشد
مثل منزل سید بغداد و نجف و حله چنانچه در بعضی از اخبار
هست و اما القریب اخباریکه دلالت دارد بر چهار ماه چنانچه
نموده بر کسانی که منزل ایشان دورتر باشد مثل کربلا و غیره
و امثال آن اخباریکه دلالت دارد بر اینکه زیاده از سه سال
نباید نمود حمل نمود بر اشخاصی که بعید باشد منزل ایشان
اخباریکه چهار سال است بر بعد از ایشان یا اینکه غیبت
متوسط الحال چهار سال بکربلا و اختیار بینا مالدار هر
سال یک مرتبه بروند چنانچه **عنه** مجلسی و جراحیر را بیان نموده
است خداوند عالم جمیع دوستان و شیعیان و محبتان را الا

هشتاد سال بگذشت بر وضه منور انحضرت شرفا
و در کتاب مراد سید عبد الله شبر و تحفه الزوار سید
طاووس نقل شده است از محمد بن احمد بن داود که گفت من
همایه داشتم که او را علی بن محمد میگفتد گفت که من هر ما
یک دفعه زیارت امام حسین میرفتم و چون ستم بالا
رفت و جسم ضعیف شد مدتی نرفتم بعد از مدتی
روان شده و در مدت چند روز بکریده رسید و زیارت
و نماز کرد و چون بخواب رفتم دیدم که حضرت امام حسین
از قبر بیرون آمده است و بمن میگوید چرا بر اجنا نمودی
و پیشتر بمن نیکو کار بودی گفت ای سید و مولای حسین
ضعیف شدم و پای رفتم نداشت و در این وقت رسید که
آخر عمر من باشد چند روز راه آمده ام تا زیارت رسید
و روایتی از شما بمن رسید است میخواهم که از زبان شما
فرمود که بگو گفت که روایت میکنند که شما گفتید هر که زیارت
من آید در حیات خود من زیارت کنم او را بعد از وفات او

که بنی

که یکی من گفته ام و اگر او را در اثنای حجتم بیاموزد می آورد و
تحفه الزوار سید معتبر از موسی بن جعفر منقولست که هر که
سه دفعه زیارت امام حسین شرف شود از پریشانی و فقر
ایمن گردد **و در کتاب** بحار الانوار مذکور است که هر که در خطبه
سید الشهداء روح و جان و روح الهامین که القدا و یک روز زیارت
در نامه عمل او ثواب هزار شب قدر نوشته خواهد بود و در کار
الزبان و وسائل و جامع الاحکام از عبد الله بن ابی یعقوب
نموده قال سمعت ابا عبد الله يقول لرجل من موالیه یا فانی
اترو قبر الحسين بن علی قال نعم فی ازور بین یلمت
من فقال له و هو مصرا و الله الذی لا اله الا هو لو ان
کان افضل لکن مما انت فیه فقال له جعلت فداک اهل هذا
الفضل فقال نعم والله لو انی حدیثک بفضل زیارت فضل
فمن لکنکم الحج رأسا و ما حج منکم احد و حجک اما علمت ان الله
اتخذ کرمه حراما منا مبارکنا قبل ان یختمک حراما قال
ابی یعقوب فضلک قد غفر الله لک علی الناس حج البیت و لم یجد

زیارت قبر الحسین فقال وإن كان كذلك فإن هذا
جعل الله هكذا اما سمعت قول جدی امیر المؤمنین ان باطن
القدر اخفى بالبحر من ظاهرها القدر ولكن الله فرض هذا على
 او ما علمت ان الموقف لو كان في الحرم كان افضل لاجل الحرم
 ولكن الله صنع ذلك في غير الحرم يعني عبد الله بن ابي يعقوب
 میگوید که شنیده از جنات صادق (ع) که فرمودند
 از دوستان خود ای فلاحان ایایا زیارت بمنای قبر حسین
 افضل عرض کرد بلی من زیارت بمنای افسر و رابیان سال
 بکن به پس افسر و رابیان افضل فرمودند در حالتی که صوت
 مبارک ایشان زرد شده بود که ای فلاحان قسم بخداوندی که
 نیست خدائی مگر او هرگاه آنحضرت را زیارت غائی خوا
 بود افضل از برای تو از آنچه تو در آن هستی افضل میگوید
 عرض کرد و ایایا این هم افضل از زیارت افسر و رابیان
 بلی قسم بخداوند عالم هرگاه من شما را خبر دهم بفضل زیارت
 افسر و رابیان افضل از هرگاه او را شنیدم ترک مینماید حج را با

و حج نمی آید نمود احدی از شما ای فلاحان و ای یزید یا نمید
 که خداوند عالم اخذ نمود کربله را حرام من مبارک پیش از آنکه
 اخذ نماید مگر را حرام را بنی یعقوب میگوید که با آنحضرت عرض
 کرده هرگاه این قدر و فضیلت زیارت افسر و رابیان
 چرا واجب نموده خداوند عالم بر مردمان حج خانه خود را و
 نفرموده زیارت قبر امام حسین (ع) حضرت صادق (ع) در جواب
 او فرمودند و اگر چه چنین است و خداوند عالم موافق
 کامله خود چنین قرار داده نموده است و لکن از مصلحت کامله
 باطنی که مطلع نیست ایما شنیدیم فرمایند جدی امیر المؤمنین
 که میفرمودند که باطن قدر سزاوارتر است بحج نمودن از ظاهر
 قدر و لکن خداوند سبحان ظاهر قدر را واجب نموده از باطن
 ایامند اینکه هرگاه موقف بوده باشد در حرم بود افضل
 حجه حرم و لکن خداوند عالم موقف را در غیر حرم قرار داد
 پس این قیاسات و استجابات نمیتوان کرد در این مقامات
 نمود زیرا که خداوند عالم خود مطلع است بر مصالح و حکم

خود و هو العالم **حق است** که دلالت دارد بر اینکه
 زیادت افزور باعث زیادتی در حق و موجب طول
 و سبب امرزش کناهان گذشته و آیند میشود **عنه**
 مجلسی در تحفه الزائر فرموده است که زیاده از حد
 معتبر از امام جعفر صادق علیه السلام و امام موسی کاظم
 و سایر ائمه علیهم السلام منقولست که زیادت حسین **علیه**
 ابن علی موجب امرزش کناهان گذشته و آیند است
 و این حقیر نیز روزگار قدیمی از آن اخبار را قیما
 مینمایم تا باعث زیادتی شود ازین خود علامه
 انچه در سابق فک شد در **کامل الزیارة** و جامع الاحکام **کامل**
 غیرها از امام محمد باقر منقولست که فرمودند **الحسین**
 صاحب کربلا قتل مطاوما مکر و با عطشان الحفان
 قالوا لله عز وجل علی نفسه ان لا یاتیه الحفان ولا
 ولا مذبذب ولا مغرور ولا عطشان ولا من به عاهه **عنه**
 عند و تقرب بالحسین بن علی الى الله عز وجل **الانفس**

کربته و اعطا مسئله و عقر ذنبه و متدی عین و ببط
 در حق فاعتبر و ایا اولی الابصار یعنی بدستی و تحقیق
 حسین شهید کربلا صلوات الله علیه گفته شد مطاوما
 و باشدت الرقشکی و اضطراب شهید شده است **حق**
 تعالی بذات مقدس خود قسم خورده است که هر مصلحت
 مکر و به و غمگین و گناه کار و قنیه و در دنیا و بیاری
 بزیارت برود و نزد آنحضرت دعا کند و تقرب جوید برگاه
 خداوند عالم با آنحضرت البته حق تعالی غش را بر طرف کند
 سؤال را با و عطا فرماید و گناهانش را بیاورد و **عنه**
 در از کند و روز قیامت را فراخ نماید پس عبرت گیرید ایضا
 بصیرتها و **ایضا** در تحفه الزائر روایت نموده که حضرت صادق **عنه**
 فرموده است که هر کس از شیعیان حضرت امام حسین **علیه**
 زیارت کند بزرگوار در مکرانیکه همه گناهانش آمرزیده شود
 و فوخته شود هر گاهی که بر دارد و هر گاهی که چهارپا **عنه**
 دارد هزار حسنه و محو نماید از او هزار درجه در گناه و بلند

راحت

باز

کند از برای او هزار درجه در **جامع الاحکام** و کامل زیارت جامع
 تحفه الزائر از محمد بن مروان روایت نموده که گفت شنیده‌ام از
 حضرت صادق که فرمود و زود و المحسن و لو کل سنة
 فان کل من اناه عارف باحقه غیر با حمله لو یکن له عوین
 الجنة و روف رزقا و اسعا و اناه الله من قبله یفرج غم
 یعنی زیارت نماید حضرت امام حسین را و هر چند سال
 بکرتبه باشد پس تحقیق کسی که زیارت نماید انسور و را و
 بحق انسور باشد غنی باشد عوضی از برای او سوائی
 و روزی داده میشود روزی و اسعی و میدهند خدا
 عالم بافتش از جانب خود کشایش روزی **و انضا** در کامل
 در باب ثواب من زار الحسين عارفا بحق هفت حدیث
 نموده باین لفظ بطریق متعدده من زار الحسين عارفا
 عقر له ما تقدم من ذنبه و ما تاخر یعنی کسی که زیارت
 نماید حسین در حالتی که عارف بحق انسور باشد بخشید
 میشود از برای او گناهانی که پیش کرده و گناهانی که بعد

خواهد نمود **و انضا** در باب ان زیار الحسين بخط الذی
 از حضرت امام موسی کاظم روایت نموده است که ادنی ما
 بباب من زار الحسين بشا علی القرات اذا عرف حق و حرته
 و لایسته ان یغفر له ما تقدم من ذنبه و ما تاخر یعنی بدست
 چیزی که ثواب داده میشود بزار حسین هرگاه عارف باشد
 حق و حرمت و و لا انسور را اینست که بخشید شود از
 او گناهانی که پیش نموده و گناهانی که بعد خواهد نمود
انضا در ان باب از عبد الله بن محبی کاظمی روایت نموده که
 صادق فرمود من اراد ان یكون فی کرامه الله یوم القیمه
 و فی شفاعه محمد فلیکن للحسن زار بنام من الله فضل
 الکرامه و حسن الثواب و لایسأله من ذنبه فی حق الدنیا
 و لو كانت توبه عدد رمل عالم و جبال الهامه و زبد البحر
 الحسين مثل مظلوما مضطهدا حاشانا هو و اهل بینه و
 اصحابه یعنی کسی که خواهد که در روز قیامت در کرامت خدا
 شفاعت محمد باشد باید که زیارت کند حسین باشد

از خدا بهترین گرامتها و ثواب نیکو و از او پرسند گناه را
 که در زندگانی دنیا کرده باشد اگر چه گناهانش بعد از
 بیابان غالج و کوهها غمامه و گفت دریاها بوده باشد
 بندگی که گشته شد آنحضرت و اهل و اصحاب ^{مقهور} انظور
 و فتنه **واجب** در این باب از جناب امام جعفر صادق علیه السلام
 روایت نموده قال آن را از الحسین جعل توبه جبرئیل و از
 شریعتها که مختلف احد که و زاره از اعراب یعنی حضرت صادق
 فرمودند که زیارت کنند حسین ^{نشر} و فرامیدهد گناهها
 جبری بر در خانه او و بر رویان پل عبور مینماید و آن
 گناهان را عقب خود میگذارد و در **تخت الزمان** بسجده
 معتبر از عبد الملک خضعی روایت نموده که حضرت صادق ^{فرمود}
 که ای عبد الملک آنکه مکن زیارت حسین بن علی علیه السلام
 و امر کن اصحاب را زیارت آنحضرت تا خدا عمر تو را در آن
 روز و زنت را زیاد کند و زنده دارد تو را سعادتمند و ^{بند}
 ترا سعادتمند و بنویسد ترا از سعادتمندان و **ایضا** در ^{دعا}

الزائر کند معتبر روایت نموده است که عبد الله بن سنان
 بحضرت صادق عرض کرد که خدای تبارک و تعالی ^{مقبول}
 که در هر یک که در حج صرف میکند هزار در هر حساب میشود
 چه ثواب دارد کسی که خرج کند مالی در راه زیارت ^{حسین} پدید
 فرمود که حساب میشود برای او هر در هر ده هزار در هر
 و ده هزار در هر ص از برای او بلند میکند و خشود و خدا
 برای او بهتر است و دعای حضرت رسول و امیر المؤمنین
 و ائمه طاهرين برای او بهتر است **و ایضا** در **تخت الزمان**
 بسند معتبر از حضرت صادق ^{نقل} میفرماید که فرمود بحجی
 اصحاب خود که در چهاروی شما قبری هست که هیچ در زناکی
 و نخلکی بنزدان نمیرود مگر اینکه حق تعالی غش را زایل
 میکرد اند و حاجتش را برآورده و نزد قبر او چهار هزار
 ملک و کل هستند که از روزی که آنحضرت شهید شده
 زولیده و مو و جبارا لود بر او میگردانند و زیارت ^{کند}
 هر که زیارت آنحضرت می آید مشایخ او مینمایند تا ^{بنا}

خود بر سند و هر که بیمار شود از اثر این عبادت او میکند
 و هر که میرد بجان او حاضر میشود و **ایضا در تحفه الزائر**
 بسند معتبر منقولست که عبد الله بن سنان بحضرت صادق
 عرض کرد که فدای تو شویم و پدرت میفرمود که در هر یک درخ
 صرف میکند هزار در هر حساب میشود چه ثواب دارد
 کسیکه خرج کند مالی را در راه زیارت پدرت حضرت حسین
 فرمود که حساب میشود برای او بهر در هر ده هزار در هر
 و ده هزار درجه از برای او بلند میکند و خوشنودی خدا
 برای او بهتر است و دعای حضرت رسول و حضرت امیرالمؤمنین
 و ائمه اطهار بن صلوات الله علیهم اجمعین برای او بهتر است
ایضا در تحفه الزائر در حدیث معتبر منقول است که
 صفوان جمال از حضرت صادق پرسید که چه ثواب دارد
 کسیکه شخصی را کارساز نماید و خرج را بدهد و زیارت
 فرستد و خود برای عقیقه و غزلی نهد فرمود که عظیم است
 خداوند عالم را و عوض هر در هر یک خرج کرده است مانند

احد از حسانت و عوض میدهد و را اضافی آنچ صرف
 کرده است و دفع مینماید از او بدلا تا که نازل میشود و حقیقتا
 مالش را حفظ مینماید و در **جامع الاحکام** روایت نموده که
 هشام بن سالم از حضرت صادق مثل این حدیث روایت نموده
 و در آخر حدیث میگوید قلت له **ما لا یفوق فی خیر وجه الیه**
المتوفی عنه قال درهم بalf درهم یعنی عرض کرد چه فضیلت و
 قدر است از برای کسیکه اتفاق نماید در وقتی که بخت **انوار**
 میخواهد مشرف شود یعنی در بین راه و چه چیز است از برای
 کسیکه اتفاق نماید در وقتی که **انوار** حضرت فرمود
 بگوید هر هزار در هر حساب میشود و **ایضا** در جامع الاحکام
 از کامل الزیاری نقل نموده که حضرت صادق فرمودند من
 اراد الله به الخیر قد دفع فی قلبه حب الحسین و حب زیارته
 و من اراد به السوء قد دفع فی قلبه بغض الحسین و بغض زیارته
 یعنی کسیکه اراده دارد خداوند عالم را با و بخیرد و می اندازد در
 قلب او محبت حسین و محبت زیارت **انوار** و در کسیکه

جامع الاحکام

ایضا

اراده نماید با خداوند عالم بدین می اندازد در قبال او عداوت
حسین را و عداوت زیارت آن سرور را **و ایضا** در جامع الکمل
از حضرت امام جعفر صادق روایت نموده که یقول زائر
الحسین یسفع یوم القيمة لما یشهد کل کلام قد وجبت له النار
من کان فی الدنیا من المسرفین یعنی حضرت فرمودند که
زائرین حسین شفاعت نمایند در روز قیامت صدق
که همه آنها از اهل جهنم بوده باشند از آنجا که در آن
دنیا از جمله اسراف کنندگان باشند **و قسمی** است که در آن
دارد بر آنکه آیت زیارت آنحضرت از عمر محسوب نمیشود
در کامل الزیارات روایت شده که حضرت امام رضا علیه
السلام در بزرگوار خود امام جعفر صادق موسی کاظم و زائر
از پدر بزرگوار خود امام جعفر صادق که از سرور فرمودند
ان آیات الزائر الحسین بن علی لا تعد من اعمارهم یعنی تحقیق
که آیت زیارت کننده کان حضرت امام حسین شمرده نمیشود
از عمرها و ایشان **ثانی** گوید که مراد از زمانی که از عمر زائرین آن سرور
محسوب

محسوب نمیشود اگر چه در باری نظراً و لا جان معلوم میشود
که همان زمان زیارت باشد که حضور در روضه صالح الله
السرور باشد نه زمانی دیگر لیکن بعد از آنکه مثل بر نصف
چنین معلوم میشود که جمیع از زمان چه زمانی که در حله بیا
حضور میشود و در چه زمانی که اقامه در کربلا مشور
دارند و چه زمانی که از حدت آن سرور بیا مان کن خود برآید
میتوانند هم این زمان از عمر زائرین آن سرور محسوب
نمیشود زیرا که اهل عرفان شخص را در این حالات قرار میدهند
و قریب این مطلب حدیثی است که از امام علی شیخ طوسی از احمد
بن مسلم روایت شده است قال سمعت ابا جعفر و جعفر بن محمد
یقولان ان الله تعالی عوض الحسین من قتله ان جعل
الامانة فی رقبته و الشفاء فی رقبته و اجابة الدعاء
عنده و لا تعد ایام زائر جانیما و اجام من عمر الحریث
یعنی خدا این مسلم میگوید که شنیدم از امام محمد باقر علیه
السلام و امام جعفر صادق که فرمودند تحقیق که خداوند عالم

عوض گرامت فرمود با ضرورت از حقه شهادت و اینکه
قرار داد امامت را در زینب و ضرورت و شفاعت در تربیت
انحضرت و اجابت دعا در نزد قبر او و اینکه شمرده
نمیشود زمان رفتن و برگشتن زائرین از ضرورت از عمر
تا با خبر حدیث **و قی** است که دلالت دارد بر اینکه زیارت
انحضرت بر طرف مینماید مشقت و درد و غم او را و او را
مینماید حوائج را در **کامل الزیارات** از فضیل بن دینار روایت
نموده است قال قال ابو عبد الله ان الی جانب قبر ما
انا مکر و بالانفس الله کرینه و قضی حاجته یعنی فضیل
میکوید که حضرت صادق فرمودند که در چهلوی شما
قبری هست که زیارت نمیکند او را مکر و مکر اینکه خداوند
عالم کریم او را بر طرف مینماید و حوائج او را بر می آورد **و ایضا**
در انکتاب از ابی الصباح کنانی روایت نموده است قال
سمعت ابا عبد الله یقول ان الی جانب قبر ما انا مکر و
الانفس الله کرینه و قضی حاجته و ان عندی اربعة آلاف

مند یور فبض شعنا غیرا یکونه الی یوم القیامه من
زار شیعی الی ماضیه و من مرض عاده و من مات شیعی
جائزه یعنی ابی الصباح میگوید از حضرت صادق علیه
شاید که انحضرت فرمودند که در چهلوی شما قبر
که هیچ درو ناک و نمیکند زیارت قبر غیر و مکر اینکه حوائج
غمش را نایل میگرداند و حاجتش را بر می آورد و در نزد
قبر مطهر او چهار هزار ملک هستند که در روزی که شهید
شدند است انحضرت روئیدند و عباد الود میباشند
بر او میگردند تا روز قیامت چنانکه زیارت انحضرت
می آید مشایمت او مینمایند تا بنام خود برسد و هر که
شود از زائرین عیادت او مینمایند و هر که از زائرین میزد
از پی جان او میروند **و عده** مجلسی در تحفه الزیارات
فرموده است که چندین سند معتبر بر این مضمون وارد
و ایضا در کامل الزیارات از جابر جعفی روایت نموده قال
ابا عبد الله و هو یقول ان الحسن قبل مکر و با و حق

على الله ان لا ياتيه مكروب الا رده الله سرور ايع
جابر ميگويد كه شنيدم از حضرت صادق كه فرمود
بحقيق كه حين شيد شده است مكروب و عكبن
ولا زواست بر خدا كه هر عكبنى كه بزيارت آنحضرت
برود خوشحال بر گردد **ايضا** در كامل الزيان و تحفه الز
و جامع الاحكام از حضرت امام محمد باقر منقولست
كه فرمود ولايت ما را عرض كردند بر اهل شهرها پذير
نكردند مثل قبول كردن اهل كوفه بسبب نكته قبرا ميگو
در انجاست و در پهلوانان قبر ديگر هست كه قبر
حسين و هر كه نزد آن قبر حاضر شود و در ركعت نما
يا ايتها بر كعت نماز بجاي آورد پس حاجتى كه از خدا ^{مطلبه}
البت ان حاجت بر آورده شود و هر روز هزار ملك
قبر آنسور حاضر ميشود **وايضا** در كامل الزيان از حضرت
صادق روايت شده است كه فرمود ندان بظهر الكوفة
لقبر ما اناه مكروب الا فوج الله كرتبه و توجه اين حد

از اين

از سابق معلوم ميشود و **ايضا** در كامل الزيان و تحفه
الزائر و جامع الاحكام بسند معتبر منقول است كه ^{الله}
بن ابى يعفور بخد مت حضرت صادق رفت و عرض
شوق خدمت شما را با عث شد كه مشقت بيان
تا بلامه رفت بسيد و حضرت فرمود كه شكايه كن ^{دكار}
خود چنان رفتي نزد كسيكه حقت بر من از شما بيشتر است
فرمود كه حسين بن على صاوات الله عليه چنان رفتي
بجابر آنحضرت كه بخوانى خداوند عالم را و بسوى او
شكايه كنى حاجتها و خود را **اولف** كويد كه برخى احاديث
سابقا مذكور شد كه دلالت داشت كه بزيارت آنحضرت
باعث دفع همت و تخم و قضاء حوائج ميشود و اما
ابن نوع اخبار بسيار است **وقتي** است كه دلالت دارد
بر اينكه بزيارت آنسور در غير عيد و عرفه فضيلت
دارد و در **كامل الزيان** از حضرت صادق روايت
است كه آنسور فرمودند ايتما مؤمن زار الحسين عار

وَغَيْرِ بُو عِدَّةٍ لَا عَرَفَةَ كَلَّمَ اللَّهُ عَشْرِينَ خَيْرَ عَشْرِينَ
 عَنْ مَبْرُورَاتٍ مَقْبَلَاتٍ وَعَشْرِينَ غُرُفٍ مَعَ نَبِيِّ رَسُلِ
 عِدَّةٍ بِهِيَ هَرِ مَوْفِي كَمَ زِيَارَتِ كَنْدِ حَسَنِ رَا دَر خَالَتِي كَرَارِ
 بَاسِدِ حَقِّ اَنْزُورِ دُو غَيْرِ رُو ز عِدَّةٍ عَرَفَةَ عَيْنُ دِيدِ خَدَا
 عَالَمِ دَر نَامِ عِلِّ اَوْ قَوَابِ بَيْتِ حَجِّ وَبَيْتِ عَمِّ مَقْبُولِ وَ
 بَيْتِ حَجَّادِ كَمَ دَر خُزْمِ نَبِيِّ رَسُلِ وَاَمَّا عَادِلِ بَحَا اَوْدَه
 وَهِيَ اسْتِ كَمَ زِيَارَتِ مِثْمَا يَنْدَا خُزْمِ رَا بَيْغِ بَرَانِ وَمَلَا
 مَلَا اَعْلَى وَدُعَا مِثْمَا يَنْدَا رَسُولِ خَدَا وَفَاعِلَا زَهْرَا وَامَمَا
 عَلَيْهِ السَّلَامُ وَكَمَ مَقَرِّ بَيْنِ دَر حَقِّ زَا زَيْنِ اَنْزُورِ عَالَمِيَانِ
 جَامِعِ الْاَحْكَامِ وَفَوْسَا نِلِ وَكَامِلِ الزِّيَارَةِ وَتَحْقِيقِ الزُّمَرِ
 بِنِ عَمَارِ رَا يَتِ غَمُودَه اسْتِ قَالِ مَعْتِ اَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ لِكُلِّ
 بَنِي فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ الْاَيْسَلُونَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى اَنْ
 يَأْذَنَ لِكُلِّ قَوْمٍ اَنْ يَخْرُجَ فَيُجِزَّ بِيَزْلَ وَفَوْجِ بَعِجِ بَعِجِ
 بِنِ عَمَارِ مِكَو يَدِ كَمَ شَيْدِ اَزْ خُزْمِ صَادِقِ كَمَ فَرُودِ
 نَيْسِ بَيْغِ بَرِي دَر اَسْمَانِ وَزَمِينِ مَكْرَانِ كَمَ سَوَالِ مِثْمَا يَنْدَا

خَدَا وَنَدَا اَلَمْ اَيْنَكَمَ اَذِنِ دَهْدَا حِشَانِ رَا بِيَارَتِ حَسَنِ عَلَيْهِ
 بِنِ فَوْجِي نَا زِلِ مِشُونَدِ دَر رُضَه مَطْهَرِ اَوْ فَوْجِي بَاسْمَانِ
 مِيرُونَدِ وَدَر **كَب** مَزْكُونِ اَزْ حَسَنِ دَخَرِ زَادَه اَبُو حَسَنِ
 مَنقُولِ اسْتِ كَمَ كَفْتِ بِيرونِ رُخْتِ زِيَارَتِ اَمَّا حَسَنِ دَاخِرِ
 زَمَانِ بِنَا مِثْمَا بَاغَا خُزْمِ رَسِيدِ چُونِ مَرْدِ مَخْوَ بَرِ
 غَسْلِ كَرْدِ وَبِحَا بِنِ قَبْرِ مَقْدَرِ اَنْزُورِ وَاَنْدَه شَدِ چُونِ
 حَا يَرِ رَسِيدِ شَخْصِي بِيرونِ اَمْدِ خُشُورِ وَخُشُوا وَجَا
 سَفِيدِ پُوشِيدِ بُو دِ وَبِنِ كَفْتِ بَرِ كَرْدِ كَمَ دَر اَيْنِ وَفْتِ بَرِ
 اَنْزُورِ مِثْمَا يَنْدَا رَسِيدِ بِنِ بَرِ كَشْتِ نَا كَا رُفَا نِ رَسِيدِ
 وَچُونِ نَصَفِ شَبْ كَشْتِ غَسْلِ كَرْدِ وَبِحَا بِنِ قَبْرِ اَمْدِ
 بَرِ حَا يَرِ رَسِيدِ هَا اَنْخُشِ بِيرونِ اَمْدِ وَطَانِ شَدِ بَارِ
 بَرِ كَشْتِ وَدَاخِرِ شَبْ غَسْلِ كَرْدِ وَرُخْتِ چُونِ بَرِ حَا يَرِ
 بَارِ اَنْخُشِ بِيرونِ اَمْدِ وَكَفْتِ بَرِ مِثْمَا يَنْدَا رَسِيدِ كَفْتِ
 تَوَانِ رَسِيدِ دِ بُو جِي قَبْرِ فَرْزَنْدِ رَسُولِ خَدَا وَبِحَا بِنِ
 اَهْلِ بَيْتِ وَازْ كُوفَرِ نَا بَا بِنَا اَمْدِ اَوْ شَبْ حَجَّه وَصِيْرَا

که چرخ شود و لشکر بخیمه مرا بکشند گفت که برگرد که
رسید گفت چرا نمیواند رسید گفت که حضرت موسی
بن عمران در این شب از پروردگار عالمیار خست طلبید
که بزیارت قبر امام حسین بیاید و حق تعالی او را خست
عطا فرموده و بنا هفتاد هزار ملک بزیارت آنحضرت آمد
است از اول شب تا صبح اینجا خواهد بود و چون با شما
رو دنیا برسید که تو کسی گفت من از آن ملائکه هستم
که مامور شده ام از جانب خدا بمراسمات قبر امام حسین
و طلب امر از برای زیارت کنندگان آنحضرت میباشد
پس برگشته و بکنار فرات آمده و چون صبح طلوع شد
غسل کرد و داخل جابر شد و کسی را ندید پس نماز
دارند آنحضرت بجای آورد و بگویند برگشته و ایضا در کتاب
الزیان از حضرت صادق علیه السلام روایت نموده که آنحضرت فرمودند
قبر الحسین عشرين ذراعا في عشرين ذراعا مكررا و
من ديار الجنة وفيه معراجا الى السما فليس من ملك مقرب

ولا نبی رسل الا و فیما لا یرون ففوج یسطرون
یصعد یعنی حضرت صادق فرمودند که قبر حسین علیه السلام
بیست ذراع در بیست ذراع باغیت از باغهای بهشت و در
او میباشد معراج ملائکه بوی ایمان پس نیست هیچ ملک
مقرب و پیغمبر رسولی مگر اینکه سوال نمایند از خداوند
زیارت نماید آنسرور را پس فوجی از ملائکه نازل میشوند
بزیارت آنحضرت و فوجی با آسمان بنا لا میروند هر که زیارت
نماید قبر حسین را در هر جمعه امر زیور شود کنا هان او
البشر و چون از دنیا بیرون رود در دل او هیچ حسرت از دنیا
نباشد و در بهشت با امام حسین ساکن گردد پس فرمودند
که کس که میخواهد هسایه حضرت امام حسین علیه السلام
باشد در کتاب الزیارات و تحفة الزائرین معبر از صفوان
جمال مقول است که گفت حضرت صادق بمن گفت در وقتی
که در جبین بود که میخواهی برویم بزیارت قبر امام حسین
گفت فدای قوس شود آنحضرت را زیارت فرمود که چگونه

زیارت میکنی فرمود که چگونه آنحضرت را زیارت کنیم و حال
 آنکه در هر شب جمعه **حق تعالی** از زیارت میکند و نازل
 ملائکه بیقعه نورانی و با انبیا و اوصیا ایشان و محمد
 بهترین پیغمبران است و ظاهرترین اوصیا میباشند و لفظ
 حدیث اینست که **کیف لا ازورع و اطمینان فی کل لیله جمعه**
یحبط الملائکه الیه و الانبیاء و الاوصیاء و محمد و افضل
و نحن افضل الاوصیاء الی آخر الحدیث و **لفظ** گوید که مراد از آنست
 خداوند عالم از هر روز زیارت شما یاد اینست که نازل
 رحمت مکنونه خود را در شب جمعه بیقعه از سرور زیاده
 از آنچه در ایام دیگر نظر رحمت بنماید بر این **و ایضا** در تحفه
 الزائر و سایر کتب اخبار دیگر روایتی که شیخ محمد بن محمد
 از سلیمان بن مهران اعظم روایت نموده که گفت من در کوفه
 بودم و همسایره داشتم که با و بیامینشتم و صحبت میکردم
 در شب جمعه نزد او بودم و گفتم که بروی زیارت حضرت
 امار حسین گفت بدعت است و هر بدعت که اهل بیت و کرام

در اثن است من از پیش او خشناک برخاستم و با خود گفتم
 که چون بخوشود نزد او بیایم و انقدر از فضایل امیرالمؤمنین
 برای او نقل کنم که از آنجستم او هم پس بخرامد و در خانه را
 شخصی جواب گفت در اول شب زیارت سیدالشهدا رفت من
 بیعت از کوفه بیرون رفتم و متوجه کربلا شدم چون
 حایر شدم دیدم که آن شخصی مشغول نماز است چون خارج شد
 با و گفتم که دیروز تو می گفتی که زیارت از هر بدعت است
 امروز زیارت آمده گفت ای سلیمان مرا ملاقات کن که من
 با امامت اهل بیت ندا شتم تا آنکه در این شب گذشتن خود
 دیدم که رسیدم شخصی را دیدم که نه چهار بلند بود و نه
 کوتاه و ازینکی حسن و جمالش از او صف غنیتر بود و با او
 جمعی بودند که دور او را گرفته بودند و او را خدایت میکردند
 و در پیش روی او شخصی براسی سوار بود و بر سرش تاج بود
 که چهار رکن داشت و بر هر رکنی جواهری نصب کرده بودند نقد
 سمر و ز راه روشنی میداد پرسیدم که این سوار کیست

محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله است پرسید که
 مرد دیگر کیت گفتند و حق و علی بن ابی طالب است پس
 نظر کرد و ناگاه ناخه از نور دید که بران هو دجی از نور
 بسته بودند و آن ناخه پرواز میکرد در میان آسمان
 زمین پرسید که این ناخه از کیت گفتند از حضرت فاطمه
 زهرا و مادرش خدیجه کبری و صلوات الله علیها است
 بیا ایشان جوانی دید پرسید که انجوان کیت گفتند
 حسن ابن علی است گفتم بجا میروند گفتند زیارت مطلق
 و شهید کردید حسین ابن علی میروند پس نیز دیک هج
 رفته ناگاه رفته دید که از آسمان فرو میروند که در آن
 نوشته اند از برای هر که زیارت کند ما حسین را در شب
 جمعه در ها نفعی نداد که ما و شیعیان ما در بلندترین درجا
 بهشتیم پس انور گفت ای سلمان و الله که از این مکان
 مفارقت میکنم نا جان از بدین مفارقت کند و کامل الزیارات
 از انجوان بن عمار روایت نموده است که قال لعنه الله علیه

بقول لیس من ملک فی السموات والارض الا وهم یسلون الله
 عز وجل ان یاذن لهم فی زیارت قبر الحسین ففوج نزل
 و فوج یخرج یعنی ای کیت گفتند شنیدم از صادق قال محمد
 که فرمودند نیست هیچ ملکی در آسمان و زمین مگر اینکه
 سؤال نمایند از خداوند عز وجل اینکه اذن بدهد ایشان
 در زیارت قبر حسین پس فوجی نازل میشوند و فوجی بالا
 میروند و **ابضا** در کامل الزیارات از عبد الملک روایت کرده
 است که حضرت امام جعفر صادق فرمودند که چون زیارت
 حضرت امام حسین روید خاموش باشید و سخن مگویید
 مگر سخن خیر و بدیستی که ملائکه شب روز از حافظان
 می آیند نیز ملائکه که دو خایر میباشند و بایشان صحاب
 میکنند و آن ملائکه خایر از شدت کرمه جواب ایشان را
 نمیگویند پس انتظار میکند تا زوال شمس و ناطلوع صبح
 و در این وقت ملائکه خایر باین سخن میگویند و سؤال میکنند
 از ایشان از بعضی از امور آسمان و در غیر این وقت سخن نمیگویند

و ستغیثون از گریه و دعا و مشغول غیث از ایشان را
 هیچ چیز مگر شهادت و وفی که سخن بگویند گفتند فدای تو شو
 از هر چیز سوال مینمایند از دیگر ملائکه حفظه سوال مینمایند
 از ایشان یا ملائکه خایر از حفظه سوال مینمایند حضرت فرمودند
 ملائکه خایر از ملائکه حفظه سوال مینمایند زیرا که ملائکه خایر
 از نگاه خود حرکت نمی نمایند و ملائکه حفظه نازل و طاعه میشوند
 عرض کرد در هر سوال از ملائکه حفظه مینمایند فرمود ملائکه
 حفظه چون بالا میروند بر سر مینمایند با جماعی که موکل است
 بهوایش بسیار مینمایند که ببینند چه خبر گرد و نزد او برینند
 حضرت فاطمه و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین
 و سایر ائمه علیهم السلام را که بعالیه رفعت کرده اند و این
 از ایشان سوال میکند از اموری چند و از اشخاصی که از آنها
 حاضر شده باشند در خایر و میفرمایند که بشارت دهید
 ایشان را بدعای خود حفظه عرض میکند چه گویند بشارت
 ایشان را و ایشان سخن ما را نمی شنوند پس میگردان و ائمه علیهم السلام

بایشان میفرمایند که بگفتند فرستید بر ایشان و دعا کنید
 از برای ایشان برای خاطر ما که این بشارت از ما بایشان
 و چون از ایران برگردند اطراف ایشان را ببالهای خود بگردانند
 و محافظت نمایند ایشان را تا بمکان خود برگردند و مایه
 میبارید و ناخداوند یکدیگر هیچ امانتی نزد او ضایع نمیشود
 مرد و پیرانند که در زیارت او چه ثواب است هر اینکه قال نمایند
 بنیارت انحضرت بشیرهای خود و ماله های خود را بفرستند
 و صرف زیارت انحضرت نمایند و بدرستی که فاطمه زهرا علیها السلام
 با هزار پیغمبر و هزار صدیق و هزار شهید و هزار هزار ملک
 از کربلا بسیار انحضرت گریه مینمایند و ایشان در گریه یاری مینمایند
 حضرت فاطمه زهرا را و انمعصومه در مصیبت انحضرت غم
 میزند و غمی نمائند را همان ملکی مگر اینکه گریان میشود از آن
 ترحم بر صوت انحضرت و حضرت فاطمه علیها السلام از گریه ساکن نمیشود
 تا آنکه حضرت رسول خدا بنزد او میاید و میفرماید ای دختر بگریه
 در آوردی اهل آسمانها را و ایشان را باز داشتی از تسبیح و تهنیت

پس خبر کن و تفسر خود را از گریه باز تا اینکه ملائکه بفرستند
 نمایند حقیقی را بدستی که خداوند عالم با انجام خواهد
 رسانید امر خود را و بدستی که فاطمه نظر می نماید بگوید که
 که حاضر شده است از شما در طایر پس عول می نماید از خداوند
 عالم از برای ایشان از هر چیزی پس توبه نکند زیارت آنحضرت را
 که فضیلت زیارت آنحضرت زیاده از آنست که احصا توان نمود
 و در **صحیح** الزائر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمودند
 خداوند عالمیان موکل گردانیده است بقبر حسین بن علی
 هفتاد هزار ملک و اگر یکم از یک یکه یکی از ایشان بکشد بر آب
 یا هزار بار یا از نماز دنیا و ثواب نماز ایشان از برای
 زیارت کنند کان قبر آنحضرت است **فایضا** در تحقیق الزائر
 پسند موثوق از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمودند خداوند
 وند عالمیان موکل گردانیده است چهار هزار ملک را
 که همیشه احباب مصیبت آنحضرت میگردانند از طایع صبح
 تا ظهر و چون ظهر میشود ایشان بالا میروند و چهار هزار

ملک دیگر نازل میشوند و گریه میکنند تا طلوع صبح و گواه
 میشوند برای هر که زیارت آنحضرت می آید که وفای به عهد
 امام خود کرده است و شایسته می نمایند از آنجا که خود
 برگردد و اگر میار شود بخیادت او میروند و اگر میروند نماز
 بر او میکنند و بعد از آنکه از برای او استغفار میکنند و از
 این قبیل احادیث بسیار است که قریب به هزار است **در کمال**
 الزیارات از اسحق بن عمار روایت نموده که حضرت صادق علیه السلام
 فرمودند ما بین قبر الحسین علیه السلام و القبر خلف الملائکه
 ما بین قبر حسین تا با سمان محل آمد و شد ملائکه است
 در کمال الزیارات از عبد الله بن سنان روایت نموده
 قال سمعت ابا عبد الله يقول قبر الحسين عشرين ذراع
 في عشرين ذراع مكثر ووضعه من رباط الجنة منه معراج
 الى السماء فليس من ملك مقرب ولا نبي مرسل الا وهو
 الله ان يزور الحسين ففوج يهبط و فوج يصعد و ترجمه
 این حدیث از سابق معلوم میشود **فایضا** در کمال الزیارات

کتب اخبار از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود که
می بینم والله ملائکه را که از ظاهر کرده اند با مومنان بر قیام
حکین و دست بر روضای ایشان میمالند و در آیام بر رخ
حق تعالی از برای زیارت کنندگان حضرت از طعام و حبس
خدمتکاران ایشان ملائکه اندو هیچ حاجتی از حاجات دنیا
آخرت و آل می کنند مگر حق تعالی بایشان عطا میفرماید
گفت والله خوش گرامی است این فرمودند که بخوای زیاد
بگویم گفت بل فرمود که گویای بنیم حسین ابن علی که چون بر کرد
بدینا در جنت کوی از نور از برای حضرت بگذارند و در آن
کوی نور هزار قبه سبز بر پا کنند و گویای بنیم که مونس
برایان حضرت آیند و سدا بر حضرت کنند پس حق تعالی
ایشان را ندانند که ای دوستان من سوال کنید از من که بسیار
از ار کشیدید و ذلیل و خوار شدید و مظلوم و مظلوم شدید
امروز روزی است که هر حاجت از حاجات دنیا و آخرت که از
من بطلبید البته از برای شما بر آورده پس خوردن و آشامیدن
از بهشت

از بهشت باشد این والله گرامی است که دیگر شبیه خود ندان
و اینجا دو حقه را اثر بیند معبر از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که خداوند را ملکی چند هست که موکلند بقبر
حسین پس چون مردی را زاده زیارت حضرت نماید حق تعالی
نامه گناهانش را بنان ملائکه میدهد پس هرگاه گناهی کند
ایشان محو کنند و پیوسته حسناش را مضاعف میگردانند
تا بهشت از برای او واجب گردد پس آن ملائکه اطاعت میکنند
آن زیارت کننده گان را و سعی در پاکی او می نمایند و او را
پاکی یاد می نمایند و استغفار میکنند و ندا میکنند ملائکه
آسمان را که تقدیر کنید زیارت کنند محبوب خدا را پس چون
زائر غسل کند نزد ایشان را رسول خدا که او کوفه
همانان خدا بشارت باد شما را که رفیق من خواهید بود در
پس ندان میکند ایشان را امیر المؤمنین که من خاتم که حاجات شما
بر آورده شود و بدهاها از شما ها دفع شود در دنیا و آخرت
پس ملائکه ایشان را از جانب راست و چپ اطاعت میکنند

ثابا اهل خود برگردد در **کامل الزیارات** از داود برقی روایت کرده است
 قال سمعت ابا عبد الله ع قال ما خلق الله خلقا اكثر من الملائكة وانه ينزل من السماء كل مساء سبعون الف ملك يطوفون بالبيت الحرام ليلتهم حتى اذا طلع الفجر انصرفوا الى قبر النبي ع ثم ياتون قبر الحسين فيسلكون عليه ثم يعرجون الى السماء قبل ان يطلع الشمس ثم ينزل ملائكة السماء سبعون الف ملك يطوفون بالبيت الحرام ليلتهم حتى اذا غربت الشمس انصرفوا الى قبر رسول الله ع فيسلكون عليه ثم ياتون قبر امير المؤمنين فيسلكون عليه ثم ياتون قبر الحسين فيسلكون عليه ثم يعرجون الى السماء قبل ان تغيب الشمس يعني داود برقی میگوید که شنیده از حضرت صادق ع که فرمودند خلق نکرده است خداوند عالم خلقی که بیشتر از ملائکه باشند و تحقیق که نازل میشوند از آسمان هر وقت شامی هفتاد هزار ملک طواف نمایند بخوانند کعبه در شب طالع نماید صبح

در آنوقت میروند بسوی قبر پیغمبر ع بعد از آن میروند بسوی قبر امیر المؤمنین ع پس سلام میکنند بر او و بر او بر خیزد بعد از آن میروند بسوی قبر حسین ع پس سلام میکنند بر او و بر او بر خیزد بعد از آن بالا میروند بسوی آسمان پیش از آنکه طلوع نماید آفتاب بعد از آن نازل میشوند ملائکه رو که هفتاد هزارند پس طواف نمایند ببيت الحرام و در آنجا و قی که غروب نماید آفتاب بعد میروند بسوی قبر رسول خدا پس سلام میکنند بر او و بر او بر خیزد بعد از آن میروند بسوی قبر امیر المؤمنین ع پس سلام میکنند بر او و بر او بر خیزد بعد از آن بالا میروند بسوی قبر حسین ع پس سلام میکنند بر او و بر او بر خیزد بعد از آن بالا میروند بسوی آسمان پیش از آنکه آفتاب غایب شود و در فضل زیارت عرقه حادث میشود بکمال این اخبار ذکر خواهد شد و در سابقا حادث میشود بکمال که آمده هدیه علمیه و غامی و ندیجه زارین انور و علامه **در کامل الزیارات** از معویه بن وهب روایت نمود

که حضرت صادق ^ع فرمودند که با معویه ^ع از عزیان
قبر الحسین و در آخر حدیث فرمودند اما حاجت آن بر او الله
تختک و سوادک فیهن یدعوا له رسول الله ^ص و علی ^ع
والا ائمة علیهم السلام آباد و ستنداری اینک بر بیند نوا
و میانی نوا خداوند عالم در میان اشخاصی که دعا میکند
از برای او رسول خدا ^ص و علی ^ع مرتضی ^ع و فاطمه ^ع زهرا و ائمه
هدی علیهم السلام ^ع در کامل از زیان در حدیث دیگر که از
بن وهب و ابی نعوفه در آخر حدیث روایت کرده که حضرت
معویه ^ع فرمودند اما حاجت آن بگویند من یتقلب بالمعقر
مضی و یعفولک در توب سبعین ستر اما حاجت آن بگویند من
یخرج من الدنیا و لیس علیک ذنب اما حاجت آن بگویند غدا من
یصا فیه رسول الله ^ص یعنی آنحضرت فرمودند یا دوست یار
اینکه بوده باشی از کسی که منقلب شود و یا بر زمین کنایه
و ابریزد شود از برای تو کنایه هفتاد ساله تو و یا
دوست نداری اینک بوده باشی از کسی که بیرون میرود

از دنیا و نیست بر تو کنایه یا دوست نداری اینک بوده باشی
در روز قیامت از جمله اشخاصی که مصاحف میباید رسول خدا
بایشان و در **کامل الزیارة** از او در بن کثیر روایت نموده است
که حضرت صادق ^ع فرمودند آن فاطمه بنت محمد ^ع بخبر زوار
قبر اینها الحسین ^ع فیسئله لحد و نوبه یعنی تحقیق که فاطمه
زهرا صلوات الله علیها دختر محمد ^ص حاضر میشود وقتی که
زیارت میباید قبر فرزند او حسین ^ع پس استغفار میکند
از حبه کناهان ایشان و **ایضا** در کامل الزیارة از حضرت
صادق ^ع روایت نموده که فرمودند کل الله تعالی بقبر الحسین
سبعین الف ملک یعبدون الله عند صلوة الواحد من اهلهم
تعد الف صلوة من صلوة الادمین بكون ثواب صلوة فقه
لنوار قبر الحسین ^ع یعنی موکل گردانیده است خداوند عالم
حضرت امام حسین ^ع هفتاد هزار ملک که عبارت میباید
خداوند عالم را در نزد قبر مطهر آنحضرت و نماز یکی از ایشان
مقابل است با هزار نماز مرد دیگر در ذیل این خبر روایت

واحدی که دلالت دارد بر اینکه ملائکه و ائمه هدی علیهم
 از حجه زائرین آنسور و دعا می نمایند و طلب استغفار نمایند
 بسیار است و ابواب کثیر در کامل الزیارات در خصوص همین
 مطلب عنوان نموده **و ایضا** در کامل الزیارات در باب من زار **الحسین**
 جبار رسول الله و امیر المؤمنین و فاطمه علیهم السلام از حضرت
 صادق روایت نموده قال اذا كان يوم القيمة نادى نادى
 ابن زوار الحسين فيقول عن من الناس لا يحضهم الا الله
 عز وجل فيقول لهم ما اردتم زيارت قبر الحسين فيقولون
 يا ربنا نينا جبار رسول الله و جبا علي و فاطمة فبقا
 لهم هذا محمد و علي و فاطمة و الحسن و الحسين عليهم السلام
 فالحقوا بهم فانه معهم في درجاتهم الحفوا بآلاء رسول الله
 فيكونون في ظله و آلاءه في يد علي عليه السلام حتى يدخول
 الجنة جميعا فيكونون امام الالوة و عيسى عليه السلام
 و من خلفه يعني صادق و آل حجة فرمودند هرگاه روز قیامت
 شود منادی ندا می نماید بجا میزند و اقرار تمام حسین است

میخیزند که و هی از مردمان که احصی نمیکند ایشان را مگر خداوند
 عالم پس گفته میشود بایشان چرا آمده نمودید شما از زیارت
 قبر حسین پس میگویند ای خداوند ما زیارت کردیم از دور
 از حجه محبت رسول خدا و محبت علی ابن ابی طالب و فاطمه
 زهرا علیهم السلام پس گفته میشود از برای ایشان اینست محمد و علی
 و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام ملحق شوید بایشان کین
 با ایشان میباشید در درجه ایشان ملحق شوید شما بآلاء
 رسول خدا پس میروند ایشان بدو آلاء رسول خدا پس
 میباشند در سایه آلاء و ثواب در دست علی ابن ابی طالب
 تا اینکه داخل بهشت میشوند همه ایشان پس میباشند از
 پیش روی آلاء و طرف راست و چپ عقب آلاء و همین
 داخل بهشت خبر سرش میشوند **و ایضا** در آن باب از
 بصیر روایت کرده است قال سمعت ابا عبد الله و ابا جعفر
 یقولان من احب ان يكون مكنه الجنة و ما وده الجنة فانه
 يدعى زيارت المطهر قلت ومن هو قال الحسين طاب له

من آناه جناب رسول الله و شوقا اليه و جبالا امير المؤمنين
 و جبالفاطمه اقدم الله على مؤمنه الجنة يا كل معهم و الناس
 في الحيا يعني ابو بصير ميگويد كه شنيدم از امام جعفر صادق
 و امام محمد باقر عليهم السلام كه فرمودند كه كسى كه دوست دارد انكه
 بوده باشد مسكن و عا و او در جهشت چو بايد كه ترك
 زيارت مطلق را ابو بصير ميگويد عرض كرد و مطلقا كيت
 فرمودند كه اين صاحب كه بد است كسى كه زيارت نمايد
 سرور را از حجه دوستى رسول خدا و شوق بسوى او
 بجهت دوست داشتن امير المؤمنين و دوستى فاطمه زهرا
 صلوات الله عليها امين شانه خداوند عالم او را بر ما اند
 جهشت و او با ايشان مشغول طعام خوردن است و مرد
 در حساب ميباشند و حياست كه دلالت دارد بر فضائل
 مختلفه و مناقب كه بين در كمال الزيان و تحفة الزائر
 معتبر از حضرت صادق است كه فرمودند بايد در
 قبر حضرت امام حسين نماز كرد و مقدمه بايد شد را و

پرسيد كه چه ثواب است زيارت كنده انحضرت را فرمودند
 جهشت از براى دوست كه اعتقاد بامامت انحضرت داشته باشد
 پرسيد كه چه عقاب است كسى كه ترك نمايد زيارت انحضرت
 فرمودند كه حشرت است در روز قيامت پرسيد كه چه ثواب
 است كسى كه در روز قبر انحضرت نماز فرمود كه هر روز
 هزار بار نماز حساب ميشود پرسيد كه چه ثواب دارد كسى كه
 در راه زيارت انحضرت ياد و تدفقه كرد قبر انحضرت است
 نمايد فرمود كه هر روز هم هزار بار در هم محسوب ميشود پرسيد
 كه چه ثواب است از براى كسى كه در سفر زيارت انحضرت نمايد
 فرمود كه ماله ملكه انرا شايست ميگردد و خطوط او و كفن
 براى او از جهشت بخاورند و براى نماز ميگردد و كفن جهشت
 در بالاى كفنياد سازند و ان سپوشانند و از ريجان جهشت
 در زير او فرش بپاشند و زمين را از پيش رو و پشت سر و
 بالاى سر و پايين پويان بگيرند و خراج مينمايند و دري
 از جهشت بسوى قبرش بپاشند و براى او شميم و گلها جهشت

داخل میشود تا روز قیامت رسید که چه ثواب است از آن
کسیکه نزد قبر آنحضرت بکند هیچ حاجت از خدا مطلب نکند
اینکه باو عطا کند پرسید که چه ثواب دارد کسیکه از آب
قربان غسل کند برای زیارت آنحضرت فرمود که گناهان از او
میریزد و پاک میشود از گناه مثل روزی که از مادر متولد
بوده است پرسید که چه ثواب دارد کسیکه شخصی را زیارت
فرستد در وقتی که خود برای عذری نتواند زیارت برود
فرمود که عطا میکند باو بهر درمی که خرج کند مثل کوفت
احد از حنظل و عود و هدايا از اخلاق آنچه خرج کرده است
و بدها را از او قع کند و مالش را حفظ کند پرسید که
چه ثواب است کسی که بجزو ظالمی کشته شود نزد آنحضرت
فرمود که نزد اول قطعه که از خونی بخنه میشود جمیع گناهان
از وی میزد و مدله ناله میشود طینت از او که از آن محفوظ
شد است تا خالص گردد چنانچه خالص است طینت بختیاری
مخلص و بیرون رود از طینت آنچه زبان مخلوط گردید است

از چوکی

از چوکی طینت اهل کفر و کفر را میشویند و میکشایند
و پرسیدند از ایمان پس ملاقات می نمایند ثواب الهی را و
حال آنکه پاک و خالص شده است از آنچه بریدها و دلهها
مخلوط میکرد و میبویند برای او که قبول کند شفاعت او را
در اهل خانه اش و در حق هر از کس از برادران مؤمنش و مدله
باجای میل و میکانیل و ملک و من و بر او غار میکند و کفن و
حوضش را از بهشت بخاورند و قبرش را فراخ میگردانند
و چراغانی در قبرش میکنند و در روز از بهشت بسوی قبرش
میکشایند و مدله ناله بخنها از بهشت از برای او میاورند و بعد
از هجده روز از ابا امام میرند بخنای قدس پیوسته در آنجا
بنا و گناه الله میکنند تا در صورتی نند پس چون از قبر
ایند اول کسیکه باو مصافحه نماید حضرت رسول خدا و امیر
المؤمنین و ائمه طاهرين صلوات الله علیه اجمعین اند و
میدهند از او میگویند با ما باش و او را بر حوض کور و
که از آن آب بخورد و هر که را که خواهد آب بدهد پرسید که چه ثواب

رند

دارد که یک جیب نیاره انصرت و راحمی و میان نمایند و فرمودند
که هر روز که در جیب بوده است و بفرغی که با و رسیده است
فرجی عظیم در قیامت با و میرسد برسد که اگر بعد از
حبس از این زند چو ثواب دارد فرمود که با و میدهند هر
حوری در بهشت و هر دوری که بیدن او رسیده است هزار
هزار حسنه و محو می نمایند هزار هزار گناه و بلیه میکند
از برای او هزار هزار درجه و در قیامت یار رسول خدا
صحبت دارد و سخن گوید تا مرد را از حساب فارغ شوند
و با و مصلحت نمایند خامه ن عرش خدا و گویند با و که
خواهی بطلب و آورند زنند او را بنزد حساب و هیچ حساب
نکنند از او بار و عیا او را گرفته بکشند و میرند بی تو
مکنی که شوی از حید و شوی از غسلین جنت و با و خوش
و از بر کوه های آتش بگذرانند و گویند بچشم خدای آنکه
رزی آنکی را که همان خدا و رسول بود و مضروب را
بیاورند بد جنت و گویند با و که نظر کن و بین حال نکرا

که تو را

که تو را زده بود ایایا سینه تو شفا یافت از غم او دیگر گویند
حمد و سپاس خداوند بر آن است که بپرکت فرزند رسول
خدا امقام ما را از او کشید و در تحفه از ان بند معتبر
از حماد بن محمد بنده منقول است که گفت روزی حضرت صادق
بن گفت که نزد شما فضیلتی هست که با احد داده نشده است
و کما نندار که چنانچه باید از ایشان سید و محاط
بر آن بنمایند و قیام بحق او بکنند و از برای آن فضیلت
چند هستند که ایشان را برای انکار نابرده اند و با
آن توفیق را عطا فرموده اند و این سعادت و رحمت است
که حق تعالی بایشان بخشید است پس بیدر که کدام است
آن فضیلت که وصف کردی و نافرمانی فرمود که زیار
جده حسین است زیرا که او غریب است و در زمین غریب
مدفون شده است هر که زیارت او در هر روز و هر روز
و هر که زیارت او در هر روز و هر صیبت او اند و هلاک میشود
و در گش میسورد و هر که او را بیاد می آورد ترحم میکند

نظر میکند بسوی قبر پسرش که در پائین پای او در میان پای که
خیشی و دوستی نزد او نیست و خواهر او غضب کردند و جمع شدند
جعی از کافران و مرتدان از دین و یاوران یکدیگر کردند تا او
گشتند و در میانان دفن نگرداندند و منع کردند از آن
فراق بلکه سگان میخوردند و صاحب کردند حق رسول خدا صلی
علیه و آله را و وصیتی که در حق او و اهل بیتش کرده بود
پس او مدفون گردید جفا یافته در میان قبرهای ایشان
خویشان و شیعیان خود هر که زیارت او میرود و حشمتیاید
از تنهائی او دوری و از جذب بر کوارش و در منزلت افتاده است
نمیرود بنزد او مگر کسی که خدا دلش را بایمان مستحق کرده است
حق را با او شناسانیده باشد پس هر که در فدای تو شود
من میروم زیارت آنحضرت تا آنکه مبتلا شود بخدایت
و حفظ اموال او و من نزد ایشان مشهور و لهذا دولا از برای
ترک کرده او و من میداند که زیارت آنحضرت ثواب بسیار دارد
فرمود میدانی که یکبار زیارت آنحضرت میرود چه فضیلت دارد

و او را نود و نهمین است گفتند نه فرمود که اما فضیلت زیارت
کنند آنحضرت پس با طاعت میکنند با و ملائکه اسماءها و
انچه نزد ما برای او هست پس تم میکنیم برای او هر چه و شایسته
و تحقیق که خبر داد بر پدر و مادر و روضه آنحضرت از روزی که
مدفون شد است هر که خالی نبوده است از یکبار حاضری
بر او از ملائکه یا جنیان یا از آدمیان یا وحشیان صحرا و بیخ
نیست مگر اینکه از روی جلال زیارت کنند کان آنحضرت میباشد
و خود را از برای پر کنند را و میمانند و بنظر کردن بسوی او
خیر میدارند برای آنکه برگشته یافته است بنظر کردن بسوی قبر
آنحضرت بعد از آن فرمود که شنیده که قومی از قواچی کوفه غیر
او میروند نزد قبر آنحضرت و زنان میروند و مذبحه و توجیه میکنند
در نیمه ماه شعبان پس بعضی قرآن میخوانند و بعضی میگویند
گفتند بی فدای تو شو و دیده ام بعضی از آنها را که میفرمودند
که حمد و سپاس خداوندی که در زمین برود و جعی با مقرر فرموده
است که ایند بسوی ما و ما را مدح مینمایند و شیر از برای مصیبت

میکویند و میخوانند و دشمنان را کسانیکه گرانند که طعن کنند
بر آنها از خویشان ما و غیر ایشان و استهزا کنند بر ایشان
بیج شمارند کردار ایشان را و این قدر تحفه از آن بپسند معتبر
از صفوان منقول است که حضرت صادق علیه السلام فرمودند که کثر
چیزی که کس نمینماید زیارت کند حضرت امام حسین
آنست که هر حسنه او را هزار حسنه ثواب میدهند و کثرت
او را یکی مینویسند پس فرمود که ای صفوان بشارت باد ترا که
خدا و ملاکی چند هست که بایشان قضیهها از نور هستی
چون حافظان و نویسندگان اعمال میخوانند که بنویسند
کناهی زیارت کنند حسین آن ملائکه میگویند بخاطر
که دست نگاه دارند و مینویسند و چون حسنه میکند میگویند
بنویسند که روی اند ایشان که بدل بنمایند حق تعالی کناهی
ایشان از اجناس اینها در تحفه از آن بپسند معتبر از ریح
منقول است که گفت حضرت صادق علیه السلام شکایت کرد از آنچه میبیند
از خود و فرزندان من هرگاه بایشان نقل میکنم ثواب زیارت

حسین صلوات الله علیه بکنند مرا و میگویند تو
دروغ میبینی بر امام جعفر صادق علیه السلام حضرت فرمود که ای
بگذار مرد مرا بجزا که خواهند بدوند و الله که حقتا ایضا
نمینماید بزرگوار حسین علیه السلام و آنها که از راه دور
بزیارت آنحضرت میروند باملائکه مقربین و حاملان عرش
خود حتی آنکه میفرمایند بایشان که ایانی بنمید زیارت کنند
قبول حسین را که آمده اند بآلها بیت شوق بسوی آنحضرت و بگو
فاطمه زهرا بقرن و جلالت خود سوگند بخور که واجب کرد اند
از برای ایشان که امت خود را که ایشان را کرامی دارند و داخل کنند
ایشان را در بهشتی که مهیا کرده ام براعد و ستان و پیغمبر
و رسولان خود ای ملائکه من ایشان زیارت کنند کان حسین
اند که محبوب محمد میباشد که او پیغمبر و حبیب من است و هر که
مرا دوست میدارد و حبیب مرا دوست میدارد و هر که حبیب مرا
دوست میدارد محبوب مرا دوست میدارد و هر که حبیب مرا دوست
دارد دشمن دارد بر من لان است که از اسب بدین عبد البهای خود

عذاب کند و باقی خود را بپوشاند و بجهنم جایگاه او را
و او را عذابی که هرگز هیچ از عالمیان را نکرده باشم **و صحیح است**
که دلالت دارد بر اینکه هر که آنحضرت را زیارت کند چنان
که خداوند عالم را در عرش زیارت کرده باشد در **کامل الزیارات**
از زید شحام روایت نموده قال قلت لأبي عبد الله علیه السلام
ما لمن زار الحسين قال كان كن زار الله تعالى في عرشه الخ
زید میگوید که عرض کرد و بحضرت صادق چه ثواب است
برای کسی که زیارت نماید حسین فرمودند میباشند **المنحصر**
مثل کسی که زیارت نموده است خداوند عالم را در عرش و
ایضا در کامل الزیارات از حسین بن محمد قمی روایت نموده که
حضرت امام رضا فرمودند من زار قبر ابي عبد الله علیه السلام
بسط الفرات كان كن زار الله تعالى في عرشه و همین
جست دیگر نیز روایت نموده و ترجمه این حدیث معلوم شد
و ایضا در کامل الزیارات از بشیر دهان روایت نموده که حضرت
صادق در حدیث طویل یا و بیان فرمودند فضیلت زیارت

آنحضرت که بعضی از آن حدیث یافت که بآب بر من زار قبر
الحسین کان كن زار الله في عرشه و بدو سند دیگر همین
مضمون نیز روایت نموده و ترجمه این معلوم شد **و صحیح است**
دلالت میکند که زاران حضرت را مینویسند در اعلیٰ عین
کامل الزیارات از حضرت صادق روایت نموده است قال
من اتى قبر الحسين عارفا بحقه كتب الله في اعلیٰ عین
یعنی حضرت صادق فرمودند هر کسی که بآید بر زیارت قبر
حسین در طالی که عارف بخوار و باشد مینویسد خداوند
عالم را و در اعلیٰ عین **و ایضا** در کتاب مذکور از حضرت
روایت نموده است که قال من اتى قبر الحسين كتب في عین
ترجمه این حدیث از سابق معلوم شد **و ایضا** در کتاب مذکور
از عبد الله مسکان روایت نموده که حضرت صادق علیه السلام
فرمودند من اتى قبر الحسين عارفا بحقه كتب الله في عین
ایضا در کتاب مذکور از هرون بن خارج روایت نموده
که حضرت صادق فرمودند من اتى قبر الحسين علیه السلام

عارفان حقه كتب الله في اعلی علیین **وایضا** از عبد الله بن مسكان
این مضمون را نیز بدو سند دیگر روایت نموده و ترجمه
احادیث معلولات **وتمی** است که دلالت دارد بر اینکه
زیارت المحضرت افضل است از جمیع عملهای خیر در کتاب
وسائل و کامل الزیارات از ابی خدیجه روایت نموده است که
سئلت ابا عبد الله من زیارة قبر الحسین فقال له افضل
ما یكون من الاعمال یعنی ابی خدیجه میگوید که سؤال کرده
حضرت صادق از ثواب زیارت قبر امام حسین علیه
فرمودند که زیارت اخبر و افضل ان چیزی است که میتانند
عملها **ایضا** در وسائل از ابان روایت نموده که حضرت صادق
فرمودند من احب الاعمال الى الله زیارت قبر الحسین الى اخر
الحديث یعنی حضرت صادق فرمودند از دستن عملها
در نزد خداوند متعال زیارت قبر حسین علیه السلام است **وایضا**
در وسائل از ابی خدیجه بدو سند دیگر این مضمون را روا
نموده و ترجمه این معلولات سابق **تمی** است که دلالت
دارد

برای آنکه زیارت اخبر و در مقابل است با غیر مقبول در کامل
الزیارات و غیر از محمد بن سنان از حضرت امام رضا علیه
روایت نموده که قال سمعت ابا الحسن یقول ان زیارت قبر
الحسین تعدل عمی مبرور و متقبلة یعنی گفت محمد بن سنان
که شنیدم از جناب امام رضا که فرمودند زیارت قبر الحسین
برابر است با عمی پاکیزه قبول شدن و در کتاب مذکور
سند متعدد دیگر این مضمون را روایت نموده و در حدیث
سوائی این هشت سند از ابی سعید مدانی روایت نموده
و خلعت علی ابی عبد الله فقلت جعلت فداک آیت قبر الحسین
قال نعم یا ابنا سعید آیت قبر ابن رسول الله الطین
والحجر الطاهرین و ابوالارخاذاذ انزله کتب لنا ائمتنا و
عمی یعنی ابی سعید مدانی میگوید که وارد شد بر حضرت
امام جعفر صادق پس عرض نمود و فدایت شود بروی
قبر حسین فرمودند بل ای ابی سعید بروی قبر حسین
خویند رسول خدا نیکترین مکان و پاکیزه ترین مکان و نیکو

کارترین نیکوکاران پس هرگاه زیارت نمائی او را نوشته
 میشود در نامه عمل ثواب بیت دو وعمر و در **وسله**
 روایت نموده که کتب الله **خمسه** و **عشرین** حجه و ذکر عمرت و
 و در تحفه الزیاریان هر دو نموده و علاوه ثواب بیت
 پنج بند از اد کردن را نیز روایت نموده **و قی** است که دلالت
 که زیارت اشو و مقابل است با حجه که بار رسول خدا بجا
 آورده باشد در **کامل** الزیاریان از فضیل بن دینار از امام
 محمد باقر روایت نموده است قال زیارت قبر الحسین علیه
 تعدل حجج مع رسول الله یعنی گفت امام محمد باقر علیه
 که زیارت قبر حسین برابر است با حجه که بار رسول خدا
 بجا آورده باشد و قریب باین مضمون را بهفت **بند**
 در کتاب مذکور روایت نموده **عاشق** مجلسی در تحفه الزیاریان
 فرموده در احادیث بسیار از ائمه ابرار علیهم السلام نقل
 که زیارت حضرت امام حسین برابر است با حجه مقبول و
 اجازت بسیار دیگر وارد است که برابر است با عمر مقبول

و قی که دلالت دارد بر اینکه زیارت آنحضرت ثواب حج
 و عمر هر دو را دارد بلکه در بعضی از اجازات اینست که
 افضل است از حج و عمر در **کامل** الزیاریان از حضرت رضا
 روایت نموده که فرمودند من انی قبر الحسین کتب الله حجه
 و عمر یعنی کسیکه بیاید زیارت قبر حسین میشود خداوند
 عالم از برای او ثواب حج و عمر و در کتاب مذکور یازده
 حدیث دیگر قریب باین حدیث بطرق دیگر روایت نموده و
 علاوه بر این بسند دیگر روایت نموده از هرون بن حارث
 قال سئل رجل ابا عبد الله و لنا عندنا ما لمن زار قبر الحسین
 قال الزیاریان و کل الله تعالى به اربعة الاف ملك یغفرون
 عباده یمکونه الی یوم القیمة فقلت له یا ابا عبد الله و انی
 رو عن ابنک فی الحج فقال نعم حجه و عمر حجه و عمر حجه
 یعنی هارون بن حارث میگوید که شخصی سؤال نمود از آن
 صادق و من در ترا حاضر بود که چه ثواب است از برای
 کسیکه زیارت نماید قبر امام حسین فرمودند بدرستی

که موکل گردانید است خداوند عالم بفرمان حضرت محمد
 هزار ملک تولید نمود و کرد الود را که میر میباید از ملک
 بان هیئت بر آن حضرت تا روز قیامت پس عرض کرد و فدا
 شود از پدر و مادر من و ایت شده از پدر بزرگوار شما
 در پنج پس فرمودند بلی حجی و عمنی است تا شمرند ثواب
 ده حج را **و ایضا** بسند دیگر از یزید بن عبد الملك روایت نموده
 قال کت مع ابی عبد الله ع فرقه و علی حیر قال این یزید
 هؤلاء فلان یزیدون قبور الشهداء قال فاما منهم من
 زیار سید الشهداء الغریب فقال له رجل من اهل العراق
 و زیارتی واجبه قال زیارتی خیر من حجه و عمنی حجه
 عشرین حجه و عمنی ثمره قال مبروراته مقبده قال فوالله
 ما اکت من حجه حتی انا رجل فقال فی حجه حجه عشر
 حجه فادع الله الی این روز قیامت العشرین قال قال خدا
 نون قبر الحسین قال لا قال ان زیارتی خیر من عشرین
 حجه یعنی یزید بن عبد الملك میگوید بود در خدمت حضرت

اما رجف صادق پس و در نمودند قوی که سوار الا
 بودند حضرت صادق فرمودند که اراده دارند این کرم
 عرض کرد و میروند زیارت قبور شهدا حضرت فرمودند
 چه چیز مانع است ایشان را از زیارت قای شهید غریب
 یعنی جناب امام حسین پس عرض کرد بان بزرگوار شخصی از
 اهل عراق زیارت آنرو واجب است حضرت فرمودند
 زیارت آن حضرت بهتر است از حجی و عمنی و همچنین حضرت
 مضاعف فرمودند تا اینکه بیست حج و عمنی فرمودند بعد
 ان بیست حج و عمنی نیکو و قبول شده خواهد بود یزید
 عبد الملك میگوید بخدا قسم که برتر خواست از خدمت آن
 سرور تا اینکه آمد مروی بنزد آن سرور پس عرض کرد به
 که من حج کرده ام و زوده حج پس بخوان خداوند عالم را از برای
 من اینکه روزی نماید بلی حج دیگر که بیست حج کامل کرده باشم
 حضرت فرموده که ای زیارت نموده قبر حسین را گفت به
 فرمودند که زیارت آنرو بهتر است از بیست حج **و عدا**

مجلسی در تحفه الزائر فرموده است که بسندهای معتبر
 از حضرت صادق ع منقول است که هرگاه اراده حج نماید و
 نور امیر نشود زیارت حضرت اما و حسین برو که ثواب
 حج برای تو نوشته میشود و هرگاه اراده عمر نماید
 و نور امیر نشود زیارت آنحضرت برو که ثواب عمر
 تو نوشته میشود و **مشی** که دلالت دارد که ثواب حجها
 بسیار بزرگتر از عطا میمانند در کتاب **وسائل از حضرت**
 صادق ع روایت نموده که من آن قبر الحسین غار خفا
 کان کن حج مائة حج جمع رسول الله صلی الله علیه و آله
و اضا در وسائل از مالک بن عقیله روایت نموده که
 صادق ع فرمودند من زیارت قبر الحسین کتب الله له ثواب
 ثمانین حجة مبرورة یعنی کسی که زیارت نماید قبر حسین
 میشود خداوند عالم از برای او ثواب هشتاد حج بنویسد
 در **کامل الزیارات** و وسائل و تحفه الزائر بسند معتبر
 از حضرت صادق ع منقول است که روزی حضرت امام حسین

در او

در او من رسول خدا بود آنحضرت با او بار تو میکرد
 و میخندید غایب گفت یا رسول الله چه بسیار خوش
 میاید نور از این طفل و دوست میداری آنحضرت
 فرمود و کیف لا اجد و هو من فؤادی و قرن عینی
 امی سقتله من زان بعد وفاته کتب الله له حجة من حج
 یعنی چه گویند دوست ندارد او را و حال اینکه میوه دل
 من است و سرور سینه من است و بدستی که امت
 از او خواهند گشت و هر که از بعد از وفات او زیارت
 نماید حق تعالی بر او ثواب یک حج از حجها من نویسد
 پس غایب بر سبیل استبعاد گفت یا رسول الله یک حج
 حجهای تو فرمود که بلی و حج از حجها من گفت یا رسول
 دو حج از حجها تو فرمود که بلی و سبع از حجها من گفت
 یا رسول الله سبع از حجها تو فرمود که بلی و چهار حج از
 حجها من و همچنین غایب استبعا میگرد و حضرت زیاده
 میکرد تا رسیدند به حج از حجها رسول خدا که هر حج

باجمعه باشد و در کتاب سائل بداند که هر چند حاجت
 نموده است و در کامل الزیارات و تحفه الزائران ابی یعقوب
 منقولست که روزی حضرت صادق علیه السلام از بعضی از شیعیان خود
 سؤال نمود که ایاز زیارت میکنی حضرت امام حسین علیه السلام را گفت
 در هر سه سال یکبار زیارت میکنم پس رنگ مبارک آن
 حضرت زرد شد و فرمود که والله اگر زیارت آنحضرت میکردی
 از برای تو بهیض بود از برای تو از این حج که کرده گفت خدای
 شود اینقدر فضیلت دارد فرمود که بلی والله اگر بگویم شما
 فضیلت زیارت قبر آنحضرت را هر ائمه ترک حج خواهند کرد
 و احدی از شما حج نخواهد کرد مگر غیبی که حق تعالی بخواهد
 حرم من مبارک گردانند پیش از آنکه مکه را حور گردانند **و ایضا**
 در تحفه الزائر و روایت نموده است که زیارت آنحضرت ثواب
 بیست حج و بیست عمر و بیست جهاد که هر یک را با پیغمبر
 امام عادل کرده باشد دارد **و ایضا** در وسائل و کامل الزیارات
 و تحفه الزائر بسند معتبر از موسی بن القاسم منقولست که گفت

چون حضرت صادق در اول خلافت ابو جعفر و انقی بقرق
 شریف آورد و در بعضی فرمود آمد و فرمود که ای موسی برو بر
 راه بایست و نظر کن شخصی خواهد آمد از ناحیه قادسیه چون
 نزدیک تو رسید بگو اینجاست شخصی هست از فرزندان رسول
 خدا و تو را میطلبند پس رفت و بر سر راه ایستاد و گویای
 بود پس پیوسته ایستاده بود تا آنکه نزدیک شد که خالفت
 آنحضرت گفت و بر کرده ناگاه دیدم شخصی از دور میاید و بر
 سوار است چون نزدیک شد گفت اینجاست شخصی از اولاد رسول
 هست و تو را میطلبند و پیش از آنکه تو بیایی مرا خبر داد که خوا
 آمد پس همراه من آمد چون در خیمه داخل شد من نزدیک خیمه
 ایستادم حضرت از او پرسید که از کجای می آیی گفت از اقصای بلاد
 من حضرت از باب اعجاز فرمود که از فلان موضع گفت بلی فرمود
 که از برای چه باینجا آمده گفت از برای زیارت حضرت امام حسین
 فرمود که هیچ مطلب دیگر بخیر از زیارت حضرت امام حسین
 فرمود که هیچ مطلب دیگر بخیر از زیارت نداشتی گفت هیچ مطلب

نداشتم بغير از آنکه نماز کنم نزد آنحضرت و از آن زیارت بخوانم و
 سلام کنم بر او و بسوی او صلوات بخوانم و حضرت فرمود که شما
 ثواب میدارید در زیارت آنحضرت گفت ما این را میداریم که
 بهم برسد در جان و زمان و غیر زندان ما و مال و معاش ما
 و برآورده میشود حاجتها ما حضرت فرمود که ایاز زیاده بگو
 فضیلت زیارت آنحضرت را گفت زیاده بفرمایان رسول
 الله فرمود که زیارت آنحضرت برابر است با آنچه مقبول باشد
 پسندید که بار رسول خدا بجا آورده باشد آنحضرت
 و حضرت زیاده میکند با هیچ رسید **ایضا** در تحفه الزائر
 حضرت صادق علیه السلام روایت نموده که حضرت فرمودند چند چیز است که
 گفت نوزده حج فرمود که اگر بیست حج نماز کنی از برای تو ثواب
 یک زیارت امام حسین حساب میشود **ایضا** در تحفه الزائر در
 روایت معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت نموده است که هرگاه ما
 حسین را زیارت نمایم و آنحضرت را امام واجب الطاعة دانست
 نماز روی استکاف و نماز روی بکبر نوشته شود از برای او

ثواب

کامل

ثواب هزار حج مقبول و هزار عمر مقبول و اگر شقی باشد
 سعادت نمند کرد و پیوسته در رحمت خداوند عالم فرو رود
 و در **کامل** الزائر از جابر در همان روایت نموده قال قلت لابی
 عبد الله فی حدیثه طویل قال یحلت یا جابر ان المؤمن اذا
 غار یا بحقه فاعطى الفرات ثم خرج کسبه بكل خلج حجة
 و عمر مقبولات و غرق مع نبي رسول او امام عادل یعنی جابر
 میگوید که گفت حضرت صادق در حدیثی از برای او که طویل بود
 آن حدیث حضرت صادق در حدیثی از برای او که طویل بود آن
 حضرت صادق فرمودند وای پسر ثوابی بسیار بدرستی که من
 هرگاه بباید بنزد حسین مدد خالی که عارف بحسین باشد
 در غسل نماید یا بغرابت بعد از آن بیرون رود زیارت آنحضرت
 نوشته شود از برای او هر قدری ثوابی و عمر مقبوله و
 جهاد و کربلا پیغمبر رسول یا امام عادل بجا آورده باشد **ایضا**
 در کتاب مذکور نیز از جابر در همان روایت نموده قال سمعت ابا عبد
 و هو مال بالحین و عند جماعة من الشيعة فاقبل بوجهه الى

در تحفه الراثر فرموده است که این اخلاصها که در فضیلت
زیارت المحضر وارد شده است یا محمول است بر اخلاص
اشخاص و زیارات نیز که دوری و نزدیکی راه و وقت و
کثرت خوف و سایر شدتها و مشقتها و قلت و کثرت
معرفت المحضر و تفاوت مراتب اخلاص و نیتها و تقوی
و پرهیزکاری و سایر شرایط قبول عمل در زیارتی
کی دخل عظیم دارند یا محمول است بر اخلاص و عقول بر
چنانچه از بعضی احادیث ظاهر میشود یا بر تفاوت
و عمرها و بنده اراد کردنها چنانچه از بعضی روایات
مستفاد میشود یا باعتبار حمل بعضی از ثواب بفضلی
بعضی بر ثواب استحقاق و نیکو جمعی است بین اخبار ^{در}
است که دلالت دارد که نماز کردن در وضو منتهی ^{در}
چه نافله و چه فرضیه برابر است با جمعی و عمر ^{در}
الزیارات از ابن ابی عمیر روایت کرده است که حضرت امام
محمد باقر ^ع فرمودند یا اخلاص ما منعك ان تعرف
لك

لك حاجات تأتي قبر الحسين فتصلي عنده أربع ركعات
ثم تسأل حاجتك فإن الصلوة عنده تعدل حجة والنافلة
عنده تعدل عمر ^{یعنی} و فداون شخص چه چیز مانع است تو را
از اینکه هرگاه روی بدهی و حاجتی اینکه حاضر شوی در نزد
قبر حسین ^{بر نماز کنی} در نزد قبر او چهار رکعت بعد از آن
نمائی حاجت خود را بدستی که نماز واجب نزد او برابر است
جمعی و نماز مستحب برابر است با عمر ^{و ایضا} در کامل الزیارات
جعفی میگوید که حضرت صادق ^ع در حدیث طویل بفضل
عمر فرمودند در خصوص زیارت سید الشهداء ^{ثم} ثم تعظم الف
صلوات و لك بكل ركعة ركعتا عندك كنز من كنز الجنة
و اعظم الف عمر و اعتق الف رقبته و كما وقف في سبيل الله
الف مع نبي مرسل یعنی حضرت صادق ^ع بعد از آن زیارت
فرمودند برو و بحجة بجا آوردن نماز و از بلای تو است
رکعتی که بجا آوردی در نزد قبر مطهر او مثل ثواب کسی که حج نموده
هزار حج و عمر نموده است هزار عمر و از آن نموده است هزار

بنده و کونیا جهاد نموده است در راه خدا و ند عالم هزا
 مرتبه با پیغمبر رسلی **ایضا** در کامل الزیارات اربابی علی
 روایت نموده است که قال قلت لابی عبد الله **علیه السلام** ما لمن زار
الحسین قال من اتاه وزاره وصلى عنده ركعتين واربع
 كتب الله له حجة وعمر قال قلت جعلت فداك وكذلك من اتى
 قبر امام **مفضل** الطاعة قال وكذلك كل من اتى قبر امام **مفضل**
 طاعة يعني ابي علي **عليه السلام** يكويده كفت بهجاء صادق **عليه السلام**
 ثواب است از برای کسی که زیارت نماید قبر امام **حسین**
 آخر و فرمودند که کسی که بنیاید بنزد قبر او و زیارت نماید
 او را و نماز بجا آورد در روز او و در کتب یا چهار رکعت
 خداوند عالم از برای او ثواب حج و عمره اوی میگوید عرض
 کرده و فدایت شود و همچنین ثواب است از برای کسی که بنیاید
 بنزد قبر امام واجب الطاعة حضرت فرمودند بلی همین
 ثواب دارد هرگاه در نزد قبر امامی که اطاعت او واجب است
 بجا آورد و از **عالم مجلسی** در تحفة الزائر بسند معتبر از حضرت

صادق **علیه السلام** منقول است که چون زیارت امام **حسین** بروی
 زیارت کن حضرت را بخوان و تحمیل و در ولید و مؤمنان
 الود و کرسنه و قشنه که حضرت بیان احوال شهید شده است
 و حاجات خود را طلب نماید و برگردد و از او وطن قرار مدد و
 حدیث دیگر منقول است که حضرت از شخصی پرسید که میرود
 زیارت قبر ابی عبد الله **علیه السلام** گفت بلی فرمود که از برای آن سفره
 بر میدارید گفت بلی فرمود که اگر زیارت قبر پدرها و مادرها
 خود بروید چنین نمیکند گفت چه چیز بخورید فرمود که نان
 بآبین یعنی بشیر یا ما است و در چند حدیث دیگر وارد شده
 که حضرت فرمود که شنیده ام که جماعتی زیارت امام **حسین**
 میروند و بنا خود سفره را بر میدارند که در آنها بن غلها که
 بریان و حلواها است اگر زیارت قبر پدر یا مادر وستان خود
 بروند اینها را با خود برنمیدارند و در حدیث معتبر دیگر
 که حضرت **مفضل بن عمر** گفت که زیارت کند امام **حسین**
 بهتر از آن است که زیارت نکند بهتر از آن است که زیارت

کن

زیارت نکند

بهتر از آن است که زیارت کنید مفضل گفت چست مرا
 شکو فرمود والله که اگر زیارت قبر پدران خود بروید
 اندوه کین و غمناک میروید زیارت آنحضرت که میروید
 سفرها با خود بر میدارید بلکه میباید که ز ولید مو و کرد
 المود بروید و بسند معتبر روایت که محمد بن مسلم بحضرت
 امام محمد باقره عرض کرد که چون بنا بر زیارت پدرت حسین ^{علیه السلام}
 بروی ایالت چاهانت که در حجیم فرمود که بلی گفت پس بمالاز
 انچه بر صاحبان لازم است فرمود که بر تو لازم است که نیکو
 مصاحبت بنمائی با هر که رفیق تو است و بر تو لازم است که
 سخن بگویی که سخن خیر و لازم است بر تو که با خدا بسیار ^{باز}
 بگویی و لازم است که جاهای پاکین باشد و لازم است که غسل
 بگویی پیش از آنکه داخل جای شوی و لازم است که با خشوع و
 رقت باشی و نماز بسیار بگویی و صلوات بخوانی و آل محمد
 بسیار بفرستی و بناید که خود را نگاه داری از چیزهایی که
 سزاوار نیست تو را بناید که دین خود را از حرام و شبهه بپوشانی

واحسان بپیران مؤمن پیران خود بگویی و اگر کسی را بین
 که خرجش تمام شده است او را دستگیری کن و خرجی ^{را}
 در میان خود و ایشان قسمت کنی و لازم است بر تو تقیه
 قولا و دین تو بماند و پرهیزکاری از چیزهایی که خدا از
 آنها نفی کرده است و ترک کن خصوصاً و بسیار خور
 و مجامله و منازعه کردن را پس چون چنین کنی تمام میشود
 ثواب حج و عمره از برای تو و مستوجب میشود از جانب کسی که
 طلب ثواب او کرده بمال خرج کردن و از اهل خود دور افتادن
 اینکه برکوی با مرزش کاهان و رحمت و خشود و خداوند ^{عالمیان}
 محمد بن قولویه قمی در کتاب **کامل الزیارات** بسند خود از فضل
 بن زاید از پدر خود زاید روایت کرده است که حضرت امام
 زین العابدین علیه السلام فرمودند بلغنی یا زاید انک نزد
 قبر ابی عبد الله الحسین ^{علیه السلام} احیاناً یعنی خبر من رسید است ای
 زاید که تو در بعضی از اوقات زیارت قبر ابی عبد الله الحسین
 میروی عرض کرد و آن وقت که بماند یعنی این خبر چنین است

که بشمار رسیده است آنحضرت فرمودند برای چه مطلب
بزیادت آنحضرت میروی و حال آنکه تو مقرری در سلطه
خود که محمل نمیشود که بر بسند احدی را بر محبت ما و تفصیل
ما و ذکر فضائل ما و آنچه واجب است بر این امت از حق ما
عرض کرده و الله ما اريد بذلك الا الله ورسوله یعنی
سوگند که قصد ندارم از زیارت آنجناب مگر محض از برای
رضای خدا و رضای رسول خدا و پروا ندارم که شخصی باین
سبب بر من وارد شود و در سینه من بزرگه نمی نماید مگر
که جیب زیارت آنحضرت بر من وارد آید پس آنحضرت فرمود
بخدا قسم میدهم که آنچه گفته ام همین وضع است که بیان نمودم
عرض کردم بخدا قسم که باین نحو است که خدمت شما عرض
نمودم دفعه آنحضرت همین سوال را مکرر فرمود من همین
جواب را عرض نمودم پس آنحضرت فرمود ابشر تو ابراهیم
یعنی بشارت باد تو را بشارت باد تو را بشارت باد تو را و الا
حدیثی از برای تو نقل نمایم که آن حدیث از جمله غیبه احادیث

مخروفاست اما اصابتنا بالظفر اما اصابتنا و قتل ابی علیه
و قتل من كان معه من ولد و اهله و سایر اخوت و حملات
دشمنه و حرمه علی الاقباب چون بنما رسید در محفل
انجمن که رسید و پدر را با فرزندان و برادران و خویشا
شید کردند و حرم و حرمه و زنان مکرر او را بر چهار شتر
سوار کردند که روانه کوفه نمایند چون بمکه که قتال رسید
و نظر من بران بزرگواران افتاد که در میان خاک و خون
افتاده بودند و کسی متوجه دفن ایشان نشده است پس
بر من عظیم آمد و خلق و اضطراب من شدید شد و حال
عارض شد که نزدیک بود روح از بدنم مفارقت نماید چون
عمه ازین ضائقه ایحال را در من مشاهده نمود بمن گفت
مالی اراک تجود بنفسک یا بقیة جدی و ابی و اخوی یعنی
تو را چه رسیده است که می بینم نزدیک شده که روح از بدن
مفارقت نماید ای یاد کار جد و پدر و برادر من گفت چه گونه
جوع و اضطراب کنم و حال آنکه می بینم پدر بزرگوار و سید

عالم قد ار خود را با برادران و احام و فرزندان اعمام و خویشا
 که برهند در میان خالک و خون افتاده اند که کفن سیمیا
 ایشان را و نه کسی دفن سیمیا در ایشان را و نه احد بر دشت
 نماید گویا ایشان را مسلمان عید شد و از جمله کفار و کفر
 میماندند **و** کوفه چون زینب خواندن این نوع حکایت را
 از آن غلیل بیمار شنید با وجود آن دانه ها و ستمهای که با
 مکر مر رسیده بود و نقصهای پان پان را ملا حظیر ^{مستور}
 سیمیا بدین پان پان برادر و برادران خود را که مورد چپا
 هزار زخم و تیر و شمشیر گردیده بود ای صد هزار آفرین
 ای دختر فاطمه زهرا و امیرالمومنین که باین احوال ^{صد}
 نصیحت اتمام زمان خود سیدالشاجد بن علی ^{صد} برآمد
 و عرض کرد لایحی عنک طاری فوالله ان ذلک لجمده ^{سود}
 الله الی جندک و ابیک و عجمک یعنی خرج در دنیا و در تو را
 آنچه مبینی بخدا سوگند این وقایع عجز و استعزازه ^{صد}
 بجد تو امیرالمومنین و پدر و عم تو آمد از خدا ^{صد}

اناس من هذه الامة لا تعرفهم فراغت هذه الامة وهو
 معروفون فالتمسوا وانضمموا بحجون هذه الاعضاء ^{صد}
 فوارها یعنی تحقیق که خدا عهد و میثاق گرفته است از
 گروهی از این امت که فراغت امت ایشان را میباشند و
 معروف میباشند در اسماءها که ایشان جمع خواهند نمود
 این اعضا متفرقه و این جمیعها بخون آغشته را دفن
 می نمایند در این صحرا و علامتی از برای قبری در دست ^{صد}
 برپا خواهند نمود و رسم آن خواهد ماند در کور کبلی و
 آیار و مندر بر خواهد شد هر چند پیشوایان کفر و تابعا
 ضلال سعی نمایند در بر طرف شدن آن ظهور من ^{صد}
 زیاده تر کرد و چون سیدالنجاد این حکایت را از حقه مهربان ^{صد}
 شنید فرمود بقیه خود که ان عهد چیست و این خبر چیست
 که میفرمائی زینب خاتون عرض کرد که خبر داد مرا او این که
 روزی حضرت رسول ^{صد} آمد دیدن حضرت فاطمه زهرا آمد
 و انحن در حرمین بجهت افسرد ساخته بود و حضرت ^{صد}

طبقه خرمائی آورد و بن کاسه از شیر و مسکه آورد و روان
حضرت بنا امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام
از افغانا و فرمودند و حضرت امیر المؤمنین ابی ادریس
و حضرت رسول دست خود داشت و بر روی
خود کشید و نظرو از روی سرور شادمانی بسوی
بزرگواران افکند پس بطریق ایمنان افکند پس بر روی
قبله آورد و دست بدعا گشود پس بجهت رفت و صدای
گریه انحضرت بلند شد و چون سرازیر گردیدند
باز آن اشک از دیده های مبارکش فرو می ریخت و ایضا
سبب اندوه اهل بیت گردید پس حضرت امیر المؤمنین
و حضرت فاطمه از انحضرت سوال نمودند که سبب گریه
شما چیست انحضرت فرمودند که چون من با جماع شما
شاد شد و جبرئیل آمد و گفت حق تعالی بر شادی تو مطلع
گردید و نعمت را بر تو تمام نمود و مقرر فرمود که این
بنا فرزندان و شیعیان ایشان در بهشت بنا خواهند بود و میا

تو و ایشان جدائی نمی کنند و اگر بخواهند با ایشان
خواهد رسید و مکاره ایشان را در خواهد یافت از دست
جماعتی که اذعان کنند که از امت تو اند و خدا و رسول را
بیزارند و اهل بیت تو را بقتل رسانند هر یک از یک
و قبرهای ایشان از یکدیگر دور باشد و حق تعالی این
از پلوان ایشان اختیار کرده است پس خدا را حمد کن و بقیضا
او راضی شو پس جبرئیل عرض کرد ای محمد برادر تو منظور
و مغلوب است تو خواهد کردید بنا آنکه بدست شقی ترین
اهل روزگار بد رجس شهادت غایض گردد و این فرزند را ده
تو و ایشان نمود بدست خود بسوی حسین کنه خواهد شد
در میان گروهی از فرزندان و اهل بیت تو و یگان است
در کنار حضرت فزانه در زمینی که آن را کربلا نامند و عجب
اندوه و بلا بر دشمنان تو و دشمنان ذریه تو بسیار
شد در روزی که کربلا شده از فرزندان ندارد و آن
کربلا پاک ترین بقعه است زمین است و حرمت آن از همه بقعه ها

زمین بیشتر است و آن از زمینهای بهشت است و چون بر
آن روزی که سبط توحسین و اهل او در آن روز شهید
شوند و احاطه کند با ایشان اهل کفر و ضلالت جمع
زمین بزرگ در آید و کوهها بجزکت در آید و بسیار کرد
اضطراب آنها و دریاها بتلاطم و موج خواهد شد و
اهل آنها ببلدن و اضطراب خواهند آمد از روی غضب
از برای نود و نوزده نوبت و از برای عظیم شدن هتک حرمت
و برای بدی مکافاة که خواهند داد بسبب هتک حرمت
نور و هر یک از اسمائنا و زمینها و دریاها و مخلوقات که
در آنهاست ازین میطلبند از خدا در یاری نمودن اهل
ضعیف و مظلوم و او ایشان بجهت خداوند بعد از توبه
پس حق تعالی و حق کند بسوی آنها و زمینها و کوهها و
دریاها و هر چه در آنهاست که منزه و بپادشاه قیام
که گریزید از دست من بدر نبرد و امتناع کنند مرا عاجز
نمیکرد و اندوخته که خواهد بود وقتی که خواهم انتقام بگیرم

بغیر و جهل خود و سوگند که عذاب کند کسی که فرزند
و برگزیده مرا کشته است و هتک حرمت او نموده است و
عزت او را بقتل آورده است و عهد و پیمان او را شکسته
و سب بر اهل او کرده است چنان عذابی که احدی از عالمیایا
چنان عذابی ندیده باشد چنانچه در آنوقت بخورش آید هر که
هر چه در اسمائنا و زمینها باشد و لغت کند بر کسی که ظلم بر
عزت تو کرده است و هتک حرمت تو را حلال کرده است
چون انکس و سعادت مند بسوی شما دقت شما بندگان حق تعالی
بدست خود قبض از روح ایشان نماید و از اسمان هفتاد
ملائکه چندی فرود آیند با نظرهای از یاقوت و زبرجد که
ملو از آب جویق باشد و با خود بیاورند حلقه از حلقه
بهشت و عطرهای بهشت و از بندهای مطهر را بان آنها
ببندند و بان حلقه ها کفن کنند و بان عطرها حلقه بزنند
و ملائکه صف در صف بر ایشان نماز کنند پس حق تعالی
کروبی را برانگیزد که انکاران آنها را بنمایند و بان آنها

بکفار و کردار و نیت شریک نباشند ان بدفهاراد فکند
و علامتی بران قبرستیدالشهداد دران صحرائی که باده با
کنند فثافه باشد برای اهل حق و سببی نباشد برای
رستگاری مؤمنان و شخصی الملائکه من کل اسماء
الف ملک فی کل یوم و لیلۃ و یطوفون علیه و یحسبون
الله عندہ و یستغفرون الله لکن زان و یکسبون اسماء
من یأتیه زانرا من امتک متقربا الی الله و الیک اسماء
آبائهم و عتایرهم و بلداهم و دیومون و جوهم
نور عرش الله هذا زان قبر خیر الشهداء و ابن خیر الانبیاء
و در هر شبانه روزی صد هزار ملک از هراسمانی فرود
آیند و بر دران قبر احاطه نمایند و صلوات فرستند
بر او و تزیین کنند خدا را نزدان قبر و طلب ابرزش کنند
نمایند برای زیارت کنندگان او و می نویسند نامهای
اشخاص را که زیارت او می آیند از امت تو برای تقرب حشر
بسوی تو و بسوی خدا و می نویسند نامهای پدران

ایشان و عتایر و بلدایشان را و داغ میکند از اندر رویها
ایشان بدایغی از نور عرش خدا که اینست زان قبر بهترین
شهداد و سپر بهترین انبیاء و چون روز قیامت شود
روحای ایشان می درخشد از اثر این داغ بخوبی که در میان
نور از آن فرو میگیرد و می شناسند اهل محشر ایشان را
نور و کویای ینیم ترا ای محمد که در میان من و میکائیل
و علی در پیش روی ما میباشد و عدد و غایت از
ملائکه خدا بنا میباشند و ما بر چنین از میان اهل
محشر اشخاص را که انداغ در روی ایشان باشد تا آنکه
حق تعالی بجات هداایشان از هول و فرج از نور و آفتاب
حک خدا و عطای او از برای کسی که زیارت نماید قبر
تو را یا محمد یا قبر برادر تو را یا قبر دو سبط تو را آنچه
محض رضای خدا و کوهی که لازم گردید است برای شما
لغت و نسخا حق تعالی سعی خواهند نمود در جوهمون
ایشان نشان آن قبر را و بر طرف نمودن علامت از او

خواهد گذاشت پس سؤا خدا فرمود که این مطالب را
بکریه در آورد و محزون نمود زینب خاتون فرمود چون
این مجلس رسید در ضربت زد و اثر مرگ را در آن حضرت مشاهده
نمود و بخدمت آنجناب عرض کرد دریا ابد حدیثی از ائمه
بگذا و گذاشتی ای پدر خبر داد مرا از ائمه باین نحو
که از جناب شما بشنود آن حضرت فرمودند دنیا بسته
الحدیث كما حدثك ائمه یعنی اید خبر که من حدیث
بخوی است که ائمه بوجوه داده است و کافی است
و بنات اهل انبیا یا هذا البلد اذلاء خاشعین
گوینا میدیم تو را و سایر دختران اهل بیت تو را که
در این شهر کوفه بمذلت و غوار عیاسی باشند بخا^{فون}
ان یخطفکم الناس و متوسید که مرد و شمارا برینند
فصبر اصبر ای پدر و انوقت صبر کنید صبر کنید قسم خدا
و ندی که داند را شکاف و خلا تو را افزین است که در
انوقت بر روی زمین دوست خدا بنیر از شما و جان

و شیعیان شما را می دهد بود در وقتی که حضرت رسول این
حدیث را برای ما نقل کرد فرمود که در این روز شیطان از شما
پرواز خواهد کرد با شیاطین و اعوان خود و بر روی زمین
خواهد کرد و بدو خواهد گفت با عوان خود که ای گروه شیاطین
آنچه میخواهست از فرزندان آدم بعمل آورید و رسیدید در
هدایت ایشان بنهایت از روی خود ایشان را باقی رسانید
و نجات نمی یابید از ایشان مگر کسی که دست بر این اهل بیت
رسالت زند پس مشغول شوید بتشکیک مردم در حق ایشان
و تحریص مردم بر عداوت ایشان و عداوت و ستان ایشان
تا کفر و ضلالت خلق مستحکم گردد و هیچ کس از ایشان نجات
نیابد و راست گوید بر ایشان ابلیس کمان خود را و خال آنکه
دروغ گوید و نفع نمی بخشد با عداوت شما عمل نیکی و خیر
نمیرساند با محبت و دوستی شما کما فی غیر از کبار بر عهد
اما و زین العابدین را و او حدیث فرمودند که مگر این حدیث را
که اگر در طلب این حدیث یکسال بپاوی و شتر خود تا زان بریزد

هراینه قلیل بود **باب دوم** در فضیلت زیارت
 سرور است در روز عرفه که لغز دی الحجه است بدانکه آنجا
 بسیاری چنانچه بعد از این ذکر خواهد شد لالت دارد
 بر فضیلت عظمی در خصوص زیارت اسرورد این روز
 اول است این مطلب را ذکر می نمایم که سبب چر شده است که
 در روز عرفه زیارت آن سرور عالم مستحب است و مؤکد ^{است}
 است و شاید ستر این مطلب این باشد که چون انظار
 غریب موافق روایات معتبره از خوف و بیم بتی آیت
 روز هفتم دی الحجه از مکه عظمه بیرون رفتند و عدد
 از حج بعمده مفروعه نمودند زیرا که زید علیهم السلام را بکعبه
 بهمانه حج فرستاده بود که اسرورد عالمیان را گرفته
 او برند یا بقتل او روند آنحضرت بجهت آنکه هتک حرمت
 خانه خداوند عالمیان نشود لهذا بادل پر حشر قبل
 از ایشان بمناسبت از مکه عظمه بیرون تشریف آوردند
 و هرگاه خوب برید بصیرت راه خطه نمایند
 که همین

همین بیرون شدن آنحضرت قبل از اعمال حج از اعظم معاصی
 است زیرا که مردمان رحمتها و مشقتها بسیار بر خود وارد
 می آوردند که روز عرفه را در کوه عرفات حاضر شوند و
 امکان مشغول بعبادت ملک منان شوند و دست تضرع
 و استمال بدیگاه قادر متعال بلند نمایند و چون آن
 مظلوم شهید بادل پر حشر و دل مجزون خود را از ^{جان} منان
 با قاضی الحاجات خالی نمودند و توجیهی بنمایند که حالت
 قربانیان کوی وفا و کاکون کفشان دشت کرمه است
 نمودند لهذا خداوند عالم دشت نیوارا در روز عرفه
 اول محل نظر رحمت خود نمود چنانچه پسند معبران
 حضرت صادق منقول است که خداوند عالمیان در ^{دین}
 روز عرفه اول نظر رحمت بسوی زیارت کننده ^{حسین} کان
 ابن علی می نمایند پیش از آنکه نظر رحمت بسوی اهل ^{قف}
 عرفات نمایند **ایضا** پسند حسن و موثق چنانچه علامه
 مجلسی در تحفه الزائر بیان نموده از حضرت صادق علیه

منقولست که چون روز عرفه میشود حق تعالی مطلع میشود
بر هزار قبر حسین پس بایشان میگوید که از سر گیرند عمل را
که کناهان شما را از زمین پس متوجه کار سازی اهل خانه
میشود و حدیث دیگر همین مضمون وارد است و تعویذ
ای در رت کعبه از باب نجات قبلی و جهنم و محل صلو
بر سر کوی نوها کرده و قوف حاجیان را چه و قوف عرفا
و ایضا در تحفه از آن رو بسند غیر از پیشرو همان منقولست که
گفت عرض کرده بحضرت صادق که گاه هست آنچه بر تو
میشود و روز عرفه را نزد قبر امام حسین میکند و آنروز
که نیک میکنی او چیز هر موفقی که بزیارت قبر امام حسین
بود باشنا سالی حق انحضرت در غیر روز عید نوشته
میشود از برای او ثواب بیست حج و بیت عم و مقبول و
جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آن
حضرت را در روز عرفه با معرفت حق انحضرت نوشته میشود
برای او ثواب هزار حج و هزار عمر پسندیده مقبول و هزار

جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل که متوجه حاصل میشود
برای من ثواب موقوف عرفات پس نظر فرمود انحضرت بسوی
من مانند کسی که خشمناک باشد و فرمود که ای حسین من
هر گاه بزیارت قبر امام حسین بروی روز عرفه غسل
نماید و در هر فرات پس توجه شود بسوی قبر انحضرت پس
حق تعالی از برای او هر کاری که بخواهد مناسب بعمل آید
باشد و چنین کار دارد که فرمود و عمر نیز **و ایضا در کتاب**
مذکور از حضرت صادق منقولست که هر که زیارت کند
قبر امام حسین را در روز عرفه بنویسد حق تعالی از برای
او ثواب هزار هزار حج که با فائز آل محمد صلی الله علیه و آله
کرده باشد و هزار هزار عمر که با رسول خدا کرده باشد
ثواب آنرا کردن هزار هزار بنده و فرستادن هزار هزار
کس بجاده در راه خدا و تمام بر حق تعالی آن که بنده بسیار
نصیب کند من ایمان آورد بوعده من و ملائکه گویند
که فلان مرد صدیق خدا را تا گفته است در بالای

عرش عظمت و جلالش و در زمین از آن گویید که لقب
 ملائکه مقربین است **و ایضا** در کتاب مذکور میروی است که
 حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر که آنحضرت را زیارت کند در
 روز عرفه یا ششاسانی حق او بر بنود خدا از برای او ثواب
 هزار هزار حج و هزار عمر و هزار جهاد که با پیغمبر صل
 کرده باشد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که پیش
 باشد و آنرا میسر نشود حجه الاسلام و پس برود و روز
 عرفه را نزد قبر امام حسین بگذراند که آن حجری است آنرا
 از حجه الاسلام و غیوید که از حج حجری است مگر از برای
 کسیکه بر دستان باشد اما مالدار هرگاه واجب خود را کرده
 باشد و خواهد که حج سنت یا عمر سنت بکند و شغل
 دنیائی یا عائی آنرا مانع شود و برود بنزد قبر آنحضرت
 در روز عرفه آنرا حجری است از آنرا کردن حج و عمره و ضایع
 کردند و خستند و ثواب آنرا از برای او باضعاف بسیار او
 بر رسید که برابر چند حج و چند عمر است فرمود که آنرا حجا

نمیتوان کرد بر رسید که صد بار فرمود که کی احصا میتوان
 کرد بر رسید که هزار هزار بار فرمود که بیشتر دین این آیه را
 خواند که مضمونش اینست که اگر بشمارید نعمتهای خدا **حجا**
 نمیتوانید کرد انوار بدرستی که خدا واسع العطاء و کریم
 در **کامل الزیارات** از بشیر دغان روایت نموده قال **عنه**
عبدالله و هو نازل بالبحرین و عند جماعه من الشيعة
 فاقبل الي وجهه فقال يا بشير حجت الحار قلت حجلت
 خذاك لا ولكني اعرف بالقبر الحسين فقال يا بشير والله
 ما خافك شي مما كان لاجتماعك بمكة قلت حجلت خذاك
 فيه عرفات فسمروني فقال يا بشير وان الرجل منك القتل
 على شاطئ الفرات فمر بلاق قبر الحسين عارفا بحقه فبسطه
 بكل قدمه و رفعها او يضعها ما سر حجة مقبولة و ما سر عمر
 مبرورة و ما سر عرفة مع نبي مرسل الى اعداء عدوله يا بشير
 اسمع و ابلغ من احتمال قلبه قلبه من زاد قبر الحسين يوم عرفه
 كان كن زار الله تعالى في عرشه يعني بشير ميكوبد که شنيده

از حضرت صادق در وقتی که در حین بودند و در نزد
سرور جماعتی از شیعه بودند پس روی مبارک بسوی
کرد و فرمود که ای پسر امال حج کرده گفته اند و لکن در
عوضه نزد قبر امام حسین بود و فرمود که ای پسر و الله
که از تو فوت شده است چیزی از ثوابهای که از برای اصحاب
در مکه بهم رسیده است گفت خدای تو شود در آنجا رفا
است بنیان فرماید که چه گونه ثواب ایشان را فوت شده
فرمود که ای پسر بدستی که مردی از شما غسل کند ^{حلقه}
فوات و برود زیارت قبر آنحضرت و غار فحوا و عطا
میفرماید خدایا یا و بهر کای که بر دارد یا بگذارد ثواب
حج مقبول و صدقه میبرد و صد حج آید که با پیغمبر مرسل
برود بجهنم دشمن ترین دشمنان خدای پسر دشمنان
برسان بهر کسی که در حق قبول کند کسی که زیارت نماید آنحضرت
در روز قیامت خداست که خدایا یا در عرش زیارت نموده
باشد و **نعم** ما قال الغار البرقانی کرمه عرش است

والله

و عرش که کاره گشته و در حایر باده شک اشکاره کرمه دان عرش
حق باز یب و زین زینت او شاه مطا و مان حسین شهنشاه
که عرش داور است شاهان شاه دین و اکبر است بلکه پادشاه
کرمه ای شاه دین و تبارش با الا از عرش برین کرمه را خیمه
دور است کرمه را قلعه ای زیور است کرمه دارد زنجیری
دشان استافش را ملائک یا سپاه کرمه قبر جیش در
رواق زیاران هر سو هزاران استیاق شاهدین چون کعبه
اند و الحین حجه کرد در پایش هفتاد و دو عرش را یکی باشد
این نام و نشان بین تفاوت از زمین تا آسمان کرمه راست
اسرار دیگر که تواند استماع کنش و سر که تو را هوش است
عالم نشان بشنوا و این حدیث در نشان و در **نعمه** ^{حکمه}
از رفاعة بنند معتبر روایت نموده است که حضرت صادق با
فرمود که امال حج کرده گفت خدای تو شور زری ندانسته
که حج دور و لکن عوف را نزد قبر امام حسین گذرانید فرمود
که ای رفاعة هیچ کوتاهی نکردی آنچه اهل بی دران بودند

اگر نراین بود که گراحت دارد که مرد و زن حج کنند هر آینه
حدیثی برای نویسیم که هرگز ترک زیارت قبر حضرت علی
نکنی پس ساعته ساکت شد و بعد از آن فرمود که خبر داور را
پدر که هر که بیرون رود بسوی قبر امام حسین علیهم السلام
و عارف بحق حضرت بوده باشد و با نیکباز رود همراه او
میشوند هزار ملک از جانب راست او و هزار ملک از جانب
چپ او و نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمر که
با پیغمبر یا وصی پیغمبر کرده باشد و شیخ طوسی در تعقیب
الاحکام از علی بن اسباط از بعضی روایات از حضرت صادق
روایت نموده که قال قلت ان الله يبدي بالظلال زوار قبر
الحسين بن علي عليهم السلام عشيّة عرفة قبل نظر الى اهل
الوقوف قال نعم وقلت وكيف ان قال لان في اولئك الا
نما وليس في هؤلاء فما يغني عن علی بن اسباط میگوید که بعضی
روایت میگوید که عرض کرد و بجانب حضرت صادق علیهم السلام
که بدرستی که خداوند عالم ابتدا شما را دید و نظر نمود بر شما

اولاد

بسوی زوار قبر حضرت حسین بن علی علیهما السلام در پس
عرفه پیش از نظر نمودن بسوی اهل موقف عفات
صادق فرمودند پس چنین است راوی میگوید که عرض
کرد و چگونه میشود این حضرت فرمودند بجهت اینکه در
موقف عفات اولاد نما میباشند و در میان زوار قبر
امام حسین اولاد نما نمیشوند و عاقه مجلسی در تحفه الزائر
فرموده است که سندهای معتبر بر این مضمون وارد است
در تحفه الزائر بکند معتبر از حضرت صادق و روایت نموده
است که حضرت رحمت خود را متوجه زائرین قبر امام حسین
میکردند پیش از اهل عفات و حاجتهای ایشان را بری
آورد و گناهان ایشان را میبرد و شفاعت ایشان را قبول
میکند و رسوالهای ایشان پس بعد از آن متوجه اهل عفات
میشود و بایشان نیز چنین میکند و ایضا در آن کتاب از
حضرت صادق بکند معتبر روایت نموده است که هر که رؤ
عرفه را نزد قبر امام حسین بکند و اندک خالی برنگردد بلکه

برگردد و دستهای او مالو باشد از رحمت الهی و شیخ طوسی در
 تهذیب الاحکام از یونس بن ظبیان روایت نموده قال قال
 ابو عبد الله من زار قبر الحسین لیلۃ النصف من شعبان
 و لیلۃ الفطر و لیلۃ عرفة فی سنة واحدة کتب الله له الف
 مبرورۃ و الف عمن مقبله و قضیت له الف حاجه من حوائج
 الدنیا و الآخرۃ یعنی یونس میگوید که حضرت صادق علیه السلام
 فرمودند کسی که زیارت نماید قبر حضرت امام حسین
 در شب نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عرفة در یکسال
 بنویسد خداوند عالم در مقام عمل او ثواب هزار حج پاکین
 و هزار عمر قبول شده و برآورده میشود از برای او هر
 حاجت از حوائج دنیا و آخرت **و ایضا** در تهذیب الاحکام
 از حضرت صادق روایت نموده که من عرفه عند قبر الحسین
 فقد شهد عرفة یعنی کسی که در عرفه در نزد قبر امام حسین
 بوده باشد بنحقیق که حاضر شده است موقف عرفة
 و در حدیث از حضرت صادق روایت نموده که فرمودند

اذا کان یوم عرفة نظر الله تعالی الی زوار قبر الحسین
 فقال ارجعوا الکم ما مضی فلا یکتب علی احد منکم ذنب سبعمائة
 یوما من یوم ینصرف یعنی هرگاه روز عرفة شود نظر
 می نماید خداوند عالم بر وی زوار قبر امام حسین علیه السلام
 و میفرماید بایشان برگردید که بخشد و گناهان گذشته
 شمار را و نوشته نمیشود بر هیچ یک از شما گناه هفتاد
 روز از روزیکه از نزد قبر مطهر آنحضرت بر میگردید **و ایضا**
 در وسائل از حضرت صادق روایت نموده که فرمودند
 من اتی قبر الحسین یوم عرفة بعثه الله یوم القيمة
 بملک الفراء یعنی کسی که بیاید در روز عرفة زیارت قبر امام
 حسین معوضت می نماید او را خداوند عالم در روز قیامت
 با دلی خنک **و ایضا** در وسائل از حنان بن سدر روایت نموده
 که قال ابو عبد الله یا حنان اذا کان یوم عرفة اطلع الله علی
 زوار الحسین فقال لهم استأنفوا فقد غفرت لکم معصیتکم
 روز عرفة میشود مطلع میشود خداوند عالم بر زوار قبر

امام حسین پس میگوید ایشان از سوگیری عمل را که
بتحقیق امر زید و جمیع کسان همان شمارا و احادیث در فضیلت
زیارت انور در شب عرفة و روز عرفة بسیار است
همین قدر اختصار نمودیم **باب سیم** در فضیلت زیارت
انحضرت است در روز غاشور احمد بن قولی می گوید در
کامل الزیارات از جابر جعفی روایت نموده است که قال
علی بن حسین محمد علیه السلام فی یوم غاشوراء فقال لا یفلح
زوار الله وحق علی الله ان یکر الزائر من نبات عند قبره
فی یوم غاشوراء و نبات عند کان کن استشهد بین یم
یعنی جابر جعفی میگوید که وارد شد بخند حضرت
صادق در روز غاشوراء پس فرمودند انحرور ای جابر
این گروه زوار خداوند عالم میباشند و ایشان بزرگ
مردند سید الشهداء نمودند و واجبات بر
خداوند یک که اگر نماید زائر کسی که بنیاید در نزد قبر
انحضرت در روز غاشوراء یا یک تاج در نزد قبر مطهر

انحرور بوده باشد مثل کسی است که در پیش روی انحضرت
شید شده باشد و **شیخ** حر عاملی در کتاب وسائل از
زید شحام روایت نموده که حضرت صادق فرمودند من زیارت
ابی عبدالله یوم غاشوراء عارف با جمیع کان کن زار الله
فقال فی عرشه یعنی کسی که زیارت نماید قبر امام حسین
در روز غاشوراء در حالتی که عارف بحق انحرور باشد
چنانست که خداوند عالم را در عرش زیارت نموده باشد
وایضا در وسائل و تهذیب کامل الزیارات از حریرین **عبد**
از حضرت صادق روایت نموده اند قال من زار الحسین
فی یوم غاشوراء وجبت له الجنة یعنی انحضرت فرمودند
کسی که زیارت نماید امام حسین را در روز غاشوراء
میشود از برای او بهشت عنبر سورش **وایضا** در وسائل
از حضرت صادق روایت نموده که فرمودند که فرمودند
من نبات عند قبر الحسین ليله غاشوراء لقی الله یوم القیامه
ملحظا بیده کما تمنا قتل معه فی عرصه کربلاء یعنی کسی که

در شب عاشورا در نزد قبر سید الشهدا بوده باشد ملاقات
می نماید خداوند عالم را در حالتی که بخون خود آلوده باشد
و گویا کشته شده است با حسن و در عرصه گریه و
ذیل حدیث روایت جعفر را نقل نموده بطریقی که مذکور شد
و ابضا در وسائل از شیخ مفید روایت نموده است
باین لفظ و روی آن من زار الحسین فی یوم عاشورا غفرا
الله له ما تقدم من ذنبه و ما تاخر یعنی روایت شده
بدستی که کسی که زیارت نماید امام حسین را در روز عاشورا
می آید خداوند عالم کناها ان کناها ان گذشت و آید
و ابضا از شیخ مفید بطریق اول سال و احسن نموده است
روایت من اراد ان یقضی حق رسول الله و حق امیر المؤمنین
و حق فاطمه فلینزل الحسین یوم عاشورا یعنی روایت
شده است که بدستی که یکبار روزه دارد یا یکبار بخاورد
رسول خدا و حق امیر المؤمنین و حق فاطمه علیهم السلام
چون نماید که زیارت نماید امام حسین در روز عاشورا

و الله مجلسی روایت نموده است بسند موثق از حضرت امام
رضا که هر که ترک نماید سعی در حجاج خود را در روز عاشورا
حق تعالی حاجتها و دنیا و آخرت او را بر او و هر که روز عاشورا
روز مصیبت و غم و گریه او باشد حق تعالی روز قیامت را
رو فرج و خوشحالی او گرداند و دیدن اش در جنت عباد
گردد و هر که روز عاشورا را روز برکت نام کند و در طاعت خود
چیزی ذخیره کند برکت نیابد در آنچه ذخیره کرده است و
محشور شود در روز قیامت باینید و عید الله بن زیاد
و عمر بن سعد علیهم اللعنه **و ابضا** در تحفه از ابن بسند معتبر
منقول است که عبد الله بن الفضل بحضرت صادق علیه السلام عرض
کرد که یا بن رسول الله چه کوفه عامه روز عاشورا را روزه
برکت نماید حضرت فرمودند که چنانچه چون امام حسین
شهید شدند مرد و تقرب جست بوی برید و ذخیره ها
از بر او بستاند و جایزها از بر او بستاند و از جمله
انها که از بر او بستاند این بود که روز عاشورا روزه برکت
است

تا عدد هفت کنند در روز انروز از خرج و کبیره و مصیبت و حزن
بسوی فرج و شادی و تبرک جستن بان و تعبیه سال کردن
 از روز خدا حکم کند میان ما و ایشان عنا و کامل الزبان ^{در}
وسایل و تحفه الزبان از مفخر و اول و اواخر حضرت امام محمد
باقی روی است که سیف بن عمیره و صالح بن عقبه هر روز
محمد بن اسماعیل و علقه بن محمد حضری و هر روز از مالک جینی
 که انروز فرمود ند هر که زیارت کند حضرت امام حسین
در روز هم حجرت زیارت د قبر حضرت کریم ان شود مد وقات کند
خدا در روز قیامت با ثواب دو هزار هزار رج و دو هزار
هزار رج و دو هزار هزار جهاد که هر یک بار با رسول خدا
و ائم ظاهرین علیه السلام کرده باشد مالک گفت خدا شو
چه ثواب است از برای کسی که در شهر های دور باشد و بمان
بناسد او را رفتن بسوی قبر حضرت فرمود که چون روز
غاصب رأه در آید بیرون رود بسوی صحرا ایا بالا رود بر بار
بلندی در خانه خود و اشان کند بسوی حضرت بدر

و جهد کند در تقرین کردن بر قائم انروز و بعد از ان روز
دکعت غار کند و بکند این کار را در اول روز پیش از پیشین
پس ندیده و نوحه کند بر حسین و ان کند هر که را در خانه آوا
و از او تعبیه کند بکریه کردن بر حضرت و در خانه خود ذکر
مصیبتی پیدا ارد با الظهار خرج بر حضرت و مد وقات کند
بعضی از ایشان بعضی را در خواه های خود بکریه کردن و تعبیه
گویند بعضی از ایشان بعضی را بمصیبت حضرت پس من ضامن
بر خدا که هر گاه این کار ها را بکند جمع این ثواب ها را بایشان
عطا فرماید مالک گفت تو عنانی و کفیل از برای ایشان بان
ثواب فرمود که برای پرسید چگونه یک بار را تقریه بگویند فرمود
که میگویند عظمه الله اجور نا بعضا بنا بالحسن و جعلنا
ایا که من الطالبین بشان مع ولینه الامام المهدی من الجم
و اگر توانی در انروز از برای هیچ کار را در خانه بیرون برو که انروز
مختی است که حاجت هیچ مؤمن در انروز بر آورد نشد و اگر
بر آورده شود مبارک نیست و در ان خیری و رشدی نخوا

دید و ذخیره مکن از برای منزل خود چیزی که هر که در این روز از برای منزل خود چیزی ذخیره کند از برای او مبارک نیست آنچه ذخیره کرده است و اهلش که از برای ایشان کرده است مبارک نخواهد بود از برای او پس کسی که چنین کند از برای او نوشته شود ثواب هزار هزار حج و هزار هزار عمر و هزار هزار جهاد که همه را بار سوار خدا صلی الله علیه و آله بجا آورده باشد و از برای او خواهد بود مصیبت هر شیعه و هر سنی و صدیقی و شهیدی که مرده باشد یا کشته شده باشد از وقتی که خدا دنیا را خلق کرده است تا روز قیامت الی آخر الحدیث در **کامل الزیارات** روایت نموده اند که هر که در روز غاشور از نزد حضرت امام حسین برود بر آب برهد مثل کسی باشد که لشکر آنحضرت را آب داده باشد با آنحضرت در صحرائی که باده حاضر شده باشد **باب چهارم** در بیان فضیلت زیارت انبیا و اهل بیت است که در روز دین بیستم ماه صفر

شیخ طوسی در تہذیب الاحکام و شیخ خرغالی در وسائل و علامه مجلسی در تحفۃ الزائر از حضرت امام حسن عسکری روایت نموده اند که آن بزرگوار فرمودند که علامت المؤمن خمس صلوات المحسنین و زیارات الاربعین و التضرع فی البیت و تعقیر الجبین و الحمد لله رب العالمین الرحمن الرحیم یعنی علامه مؤمن پنج چیز است نماز پنجگاه و یک رکعت از فریضه و نماز شب و در شب و روز زیارت روزاربعین و انکشتن در دست راست کردن و جبین را در طالع جد بر خاک گذاشتن و الحمد لله الرحمن الرحیم را بلند گفتن و در کتاب و وسائل بعد از نماز الشیعه نقل نموده و کیفیت زیارت انبیا و اهل بیت در کتب بزرگوار است **باب پنجم** در بیان فضیلت زیارت انبیا و اهل بیت و شیعیان و عید فطر و عید اضحی در وسائل از عبد الرحمن بن الحجاج روایت نموده که قال قال ابو عبد الله من زار قبر الحسين ليلة من تلك غفر الله ما تقدم من ذنبه و ما تأخر قلت ای الی انی جعلت فداک قال ليلة الفطر

الْأَخِي وَلَيْلَةَ النَّصَفِ مِنْ شَعْبَانَ يَعْنِي عَبْدَ الرَّحْمَنِ مَكَوِيْدَكَ
حَضْرَتِ صَادِقٍ ^ع فَرَمُوْدَنَدَكُمِي كَه زِيَارَتِ غَمَائِدِ قَبْرِ اَمَامِ حَسَنِ
دَرْ يَكِي اَز سَرِ شَبِّ اَمْرِ زَدِ خُدا وَنَدِ عَالَمِ كُنَاهَا نِ كُنْ شَدُو
اَيْنَدِ اَوْ رَا عَجْدِ الرَّحْمَنِ مَكَوِيْدَكَ عَرَضِ كَرْدَمُ فَرَايَتِ شَوْ كَلَا
يَكِي اَز شَبَّهَا سَتَا بَرَن سَرِ شَبِّ فَرَمُوْدَنَدَبِ عِيْدِ فُطْرُو
عَبْدِ اَخِي وَشَبِّ نَصَفِ اَز شَعْبَانَ **وَاَيْضًا** دَرْ وَسَائِلِ اَز بَوْنِ
بَنِ طَلِيَّانِ رَوَايَتِ نَمُوْدَه كَرْدَا قَالِ اَبُو عَبْدِ اللهِ ^ع مِنْ زَاوَرِ
الْحَسَنِ لَيْلَةَ النَّصَفِ مِنْ شَعْبَانَ وَلَيْلَةَ الْفُطْرِ وَلَيْلَةَ عَرَفَةَ
سَنَدِ وَاحِدَةً كَتَبَ اللهُ الْفَجْرَ مَبْرُورًا وَالْفَجْرَ مَقْبُولَةً
وَقَضَيْتَ لَهُ الْفَضْلَ مِنْ حَرَامِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَعْنِي بَوْنِ
بَنِ طَلِيَّانِ مَكَوِيْدَكَ حَضْرَتِ صَادِقٍ ^ع فَرَمُوْدَنَدَكُمِي كَه
زِيَارَتِ غَمَائِدِ قَبْرِ مَطْمَ اَمَامِ حَسَنِ رَا دَرْ شَبِّ نَصَفِ شَعْبَانَ
شَبِّ عِيْدِ فُطْرُو شَبِّ عَرَفَةَ دَرْ يَكْسَالِ مَبْنُوْدِ خُدا وَنَدِ عَالَمِ
دَرْ نَامِ عَمَلِ اَوْ ثَوَابِ هَذَا رَجَحْ نَا كُنْ وَهَذَا عَمَلِ مَقْبُولَةٍ
بَرَاوَرْدَه مَبْنُوْدِ اَز بَرَايِ اَوْ هَذَا رَحَابَتِ اَز خَاجَتِ هَايِ دُنْيَا

وَآخِرُ **بَابِ شَدِّ** دَرْ فَضِيْلَتِ زِيَارَتِ اَخِرُوْر دَرْ شَبِّ اَوَّلِ
مَاهِ رَجَبِ الْمَوْجِبِ وَشَبِّ نَيْمَةِ اَنْ دَرْ **وَسَائِلِ** اَز بَشِيْر دَهَانِ رَوَا
نَمُوْدَه اَسْتَدَرْ حَدِيْثِ طَوِيْلِي كَه اَخِرُ اَخْبَرْتِ اَيْنَتِ كَه حَضْرَتِ
صَادِقٍ ^ع فَرَمُوْدَنَدُو مِنْ زَاوَرِ اَوَّلِ يَوْمِ مِنْ رَجَبِ غُفَرَانِ اللهُ لَكَ
يَعْنِي كِه كِه زِيَارَتِ غَمَائِدِ حَضْرَتِ اَمَامِ حَسَنِ دَرْ اَوَّلِ رَوْ
اَز مَاهِ رَجَبِ مَبَارَزِ خُدا وَنَدِ عَالَمِ كُنَاهَا اَوْ رَا اَلْبَتَّةَ **وَاَيْضًا** رَوَا
وَقَدْ ذِيْلُ اَبِي نَصْرِ بَرِطْلِي رَوَايَتِ نَمُوْدَه اَسْتَدَرْ كَرْدَا قَالِ سَلْتُ
الْحَسَنَ الرِّضَاءَ فِي أَيِّ شَهْرٍ زِيَارَةُ الْحَسَنِ قَالَ فِي النَّصَفِ مِنْ
رَجَبٍ وَالنَّصَفِ مِنْ شَعْبَانَ يَعْنِي اَبِي نَصْرِ مَكَوِيْدَكَ سَأَلْتُ
اَنْ حَضْرَتِ اَمَامِ رِضَاءٍ كَرْدَا دَهَانِ زِيَارَتِ غَمَائِدِ حَسَنِ
اَخِرُوْر فَرَمُوْدَنَدُو دَرْ نَصَفِ اَمَامِ رَجَبٍ دَرْ نَصَفِ اَمَامِ
شَعْبَانَ وَدَرْ وَسَائِلِ رَوَايَتِ بَشِيْر دَهَانِ رَا دَرْ دَوْمَهَا
دَرْ اَوَّلِ **بَابِ** اَخِرِ **بَابِ** هَرْدُو اِبْرَادِ نَمُوْدَه اَسْتَدَرْ **بَابِ هَفْتَمِ**
دَرْ فَضِيْلَتِ زِيَارَتِ اَخِرُوْر اَسْتَدَرْ شَبِّ نَيْمَةِ شَعْبَانَ شَبِّ طَوِيْلِي
وَقَدْ ذِيْلُ اَبِي نَصْرِ بَرِطْلِي رَوَايَتِ نَمُوْدَه اَسْتَدَرْ كَرْدَا قَالِ سَلْتُ

نموده اند قال انما جان یضا فی ما الف فی عشر ون الف
بنی خلیل ز قبر الحسین بن علی فی النصف من شعبان فان
ارواح المتبین تتأذن الله فی زیارت فی وزن له یعنی
 صادق فرمودند کسیکه دوست دارد اینکه مصافحه نماید
 صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس باید زیارت نماید حسن
بن علی علیه السلام را در شب نصف از ماه شعبان پس بدین سنی که
 ارواح پیغمبران اذن میطلبند از خداوند عالم در زیارت الحضر
 پس اذن میدهد خدا بایشان که زیارت افسر و بروند ایضا راف
 در وسائل از هرون بن خارج از حضرت صادق روایت
 است قال من زار قبر الحسین بن علی علیهما السلام تین منا
 لا یفصل بین فی النصف من شعبان غفرت له ذنوبه الشی
 یعنی افسر فرمودند کسیکه زیارت نماید قبر حسن بن علی
 را سه سال بعد بچ که فاصله بین آنها نباشد در نصف
 ماه شعبان می آید خداوند عالم کناهان او را المی ایضا راف
 در وسائل از ابو جعفر روایت نموده که افسر فرمودند من را

قبر الحسین فی النصف من شعبان غفرت له ذنوبه وله کتب
علیه سنة فی منه حتى یحول علیه الحول خان زان فی السنة
 الشاهی غفرت له ذنوبه یعنی کسیکه زیارت نماید قبر امام حسن
 در نصف ماه شعبان ازین میشود کناهان او نوشته
 میشود و او کناهی در احوال نماید بگرد و بر او یک سال حسن
 هرگاه زیارت نماید افسر و در سال و نیم ازین میشود
 کناهان او ایضا راف در وسائل از زید شحام روایت نموده که حضرت
 صادق فرمودند من را الحسین فی ليلة النصف من شعبان
غفر الله له ما انقذ من ذنبه وما اخر من زان یوم
 كتب الله له الف حجة مقبلة والف عن مبرور من زار
یوم عاشور ا فکما زار الله فوق عرشه یعنی کسیکه زیارت
 نماید حسن بن علی را در شب نیمه شعبان می آید خداوند عالم
 کناهان او را چهل گشته و چهارمید و کسیکه زیارت نماید
 سرور را در روز عرفه می نویسد خداوند عالم در نامه
 عمل او ثواب هزار حج مقبوله و هزار عمر مبرور و کسیکه

زیارت نماید اخر و را در روز عاشورا پس گویند که زیارت
 نموده است خدا را در فوق عرش و ایضا در وسائل و باقی کتب
 اخبار روایت نموده اند که حضرت صادق فرمودند من زیار
 الحسين في المصنف شعبان غفر الله له ما تقدم من ذنبه
 وما تأخر یعنی کسی که زیارت نماید حسین را در مصنف ماه
 شعبان بی امر از حق تعالی گناهان گذشته و آینده او را و
 در وسائل از یونین یعقوب وایت نموده که حضرت صادق
 فرمودند یا یونین ليله المصنف من شعبان يغفر الله لكل
 من زار الحسين من المؤمنين ما قدموا من ذنوبهم و قيل
 لمه استقبلوا العمل قال قلت هذا كله لمن زار الحسين عليه
 في المصنف من شعبان قال يا یونین لو اخبرت الناس بها
 فما لمن زار الحسين فقامت ذكورا الرجال على الحب فبی ان
 سرور فرمودند که ای یونین در شب نیمه از شعبان بی امر
 خدا و یقینا از برای هر کس که زیارت نماید حسین را
 از مؤمنین از گناهان که پیش کرده اند و گفته میشود که

بیاید و بیان عمل که زیارت اخر و باشد یونین میگوید عرض
 کرده این همه فضیلت از برای کسی است که زیارت نماید حسین
 در نیمه شعبان اخر و فرمودند ای یونین هرگاه خبر میدی
 مردمان را با آنچه یک در فضیلت زیارت اخر و است هر
 مردمان از غایت شوق اعتماد بچوب دستی خواهند نمود
 روانه زیارت اخر و خواهند شد و بعضی از فضا و قو
 اند که در زهر الربیع معنی لفظ لقامت ذکر الرجال علی
 باین طریق بیان فرموده که سوار میشوند ذکورا از مردان
 مثل اینکه اطفال چوبی بلد در میان پاهای خود میگیرند و
 انچوبی را بدست خود نگاه میدارند و میدوند و از چوبی
 بمنزله جوانی که سوار میشوند فرض مینمایند و علی ای تقید
 مرد سرعت در رفتن زیارت اخر و است ایضا در وسائل
 و تحفه الزائر و باقی کتب اخبار روایت از یونین نمائی
 جناب سید المتاجدین فرمودند من احب ان یصافح ما من
 الفی و اربعة وعشرون الف نبیاء خلیز الحین علیه

الضف من شعبان فان الملائكة والنبين يستادنون الله
في رايانه فيوزن لهم فيطوبون صاخرهم وصاخر الحارث
يعني كسبكه دوست دارد اينكه مصاخر نمايند با و صديقت
چهار هزار پيغمبر پس زيارت نمايد حسين در شب نيمه از شعبان
پس بدرستی كه ملاء نكه و پيغمبران اذن ميخواهند از خداوند
عالم در زيارت او پس اذن ميدهد خداوند عالم بآيشان
پس خوشحال گي كه مصاخر كند پيغمبران را و مصاخر نما
پيغمبران او را تا اخر حديث **وايضا** در وسائل و كامل
الزيار و تحفة الزائر و معوية بن وهب و ايت شده
كه حضرت صادق فرمودند اذا كان اول يوم من شعبان
فادع من تحت العرش يا و خدا الحسين لا تخلقوا ليلة الضف
من ذيار الحسين فلو تعلمون ما فيها لطالت عليكم السنة
حتى يخي الضف يعني چون روز اول ماه شعبان داخل ميشود
منادي از زير عرش ندا ميكند كه اي گروه شيعة ان خالي كنيد
شب نيمه از ماه را از زيارت آنحضرت كه بداند كه چه ثواب

دران هست هر اينكه از بيار دعاي انتظار سال بر شما در ميكند
تا شب نيمه شعباد رايد **وايضا** در وسائل و تحفة الزائر
حضرت صادق روايت نموده كه ابي عبد الله بركي سوال
نمود از ان بزرگوار ما لمن زار الحسين بن علي في الضف
شعبان من الثواب فقال من زار الحسين في الضف من
شعبان يريد علي الله عز وجل وما عنده الا ما عند
الناس غفر الله في تلك الليلة ذنوبه ولو انها بعدت
معنى كلب الحان قال وهو في حد من زار الله في سنة
يعني چه ثواب است از براي كسيكه زيارت نمايد آنسرو را
در شب نيمه شعبان كه عرضي اعني حسين بن علي عليهما السلام
را پس آنسرو فرمودند كسيكه زيارت نمايد آنسرو را
در شب نيمه شعبان كه عرضي محض رضاي حق تعالى بها
و غير خدا كي منظورش نباشد هي امير خداوند عالم
در اين شب جمع كنهان او را هر چند معاصي او بعدت
بزهائ قبيله كلب ثابند تا اينكه آنحضرت بعد از تعجب

فرمودند و انشعور در رتبه بمنزله کسی است که خدا در عرش
زیارت نموده است **و ایضا** در وسائل روایت نموده که
حضرت صادق فرمودند من دار الحسین فی النصف من
شعبان کتب الله عز وجل له الف حجة یعنی کسیکه زیارت
نماید امام حسین را در شب نیمه شعبان مینویسد خدا
عالم از برای او ثواب هزار حج **و ایضا** در وسائل از حضرت
صادق روایت نموده که اگر در فرمودند یغفر الله
لأئمة الحسین ما تقدم من ذنبه وما تأخر یعنی می آمرزد
خداوند عالم از برای زیارت کننده کان امام حسین
در نیمه شعبان گناهان گذشته و آینده او را **و ایضا** در
تحفة الزائر میخندین سند معتبر از حضرت امام زین العابدین
علیه السلام و امام جعفر صادق منقولست که هر که خواهد
مصافحه کند با آن حد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس
باید که زیارت نماید قبر ابی عبد الله الحسین را در نیمه
شعبان بدرستی که گدازند آنها فرمود که نوح و ابراهیم و

و موسی و عیسی و محمد صلی الله علیه و آله اجمعین ایستادند که
مبعوث شده اند شرق و مغرب زمین **و ایضا** در تحفة
الزائر و وسائل و کامل الزیارات از سالم بن عبد الرحمن روایت
نموده که حضرت صادق فرمودند من زیارت لیلته النصف من
شعبان یا رضی کر بلا فقرأ الف مرة قل هو الله أحد و یستغفر
الف مرة و یحمد الله الف مرة ثم یقول فی صلاتی اربع رکعات
یقرأ فی کل رکعة الف مرة آیه الكرسی و کل الله به ملکین
یحفظانه من کل سوء و من کل شیطان و سلطان و یکتب
ان حسنة و لا تكتب له سئنة یعنی کسی که در شب نیمه
شعبان از اول شب تا آخر شب در کبریا می بخشد
و هزار مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و هزار مرتبه
استغفار بکند و هزار مرتبه الحمد لله بگوید پس بر خیز
و چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت هزار مرتبه آیه
الکرسی بخواند حتماً موکل گرداند با او و ملک را که
حفظ نمایند از او هریدی و از شر شیطان و طاغوت

و حسنات آنرا برای او بنویسند و گناهی را او توبه کنند و تا
 بنا اویند آنرا برای او استغفار کنند **باب هفتم** در فضیلت زیارت
 اندر و راست در ماه مبارک رمضان خصوص در شب
 اول و شب نصف آن و شب آخر آن در شب قدر و در **کمال**
 الزیارة و وسائل و تحفة الزائر از حضرت صادق علیه
 روایت نموده اند که اندر و فرمودند من زار الحسین
 بن علی علیه السلام فی شهر رمضان و مات فی الطریق لم
 یعرض و لم یحاسب و قبل له ادخل الجنة اما بغير کسیکه
 زیارت قبر امام حسین برود در ماه مبارک رضا
 و در بین راه بمیرد او را بموقف حساب نیاورند و باو
 بگویند داخل بهشت شو بطریق امن و راحت **و ایضا** در
 وسائل و تحفة الزائر از حضرت امام جعفر صادق
 سؤال شد که آیا زیارت حضرت امام حسین را وقتی
 هست که بهتر از وقت دیگر باشد فرمود که زیارت کنید
 آنحضرت را در هر وقت و در هر زمان زیرا که زیارت آنحضرت

خیر

خیر مقرر است و هر که آنرا بیشتر بعمل آورد خیر بیشتر خواهد یافت
 و سعی کند در زیارت کردن آنحضرت در اوقات شریفه که اعمال
 صالحه در آنها ثوابش مضاعف است و در آن اوقات شریفه ^{مکمل}
 از آسمان نازل میشوند از برای زیارت آنحضرت پس برسیدند
 از فضیلت زیارت آنحضرت در ماه مبارک رمضان فرمود که
 زیارت آنحضرت برود از روی خشوع از برای خدا و پشیمان
 از گناهان و طلب آمرزش کند از آنها در یکی از شبها از ما
 رمضان در شب اول یا شب نهم ماه یا شب آخر ماه گناهان و ^{خطا}
 از او فروریزد چنانچه بر کهای خشکیده بنیاد سازد در رخسان
 میریزد تا آنکه از گناه پاک شود و مانند فری که از مادر متولد
 شده بوده است و باین ثوابها از برای او باشد مثل ثواب
 کسیکه در آنسال حج و عمره کرده باشد و در و صلات آنرا ناکند
 که ندای ایشان را هر صاحب رومی بشنود بغیر از جن و انس یکی
 از آنها گوید که ای بنده خدا پاک شدی بعمل را از سر گیر و دیگری
 گوید که ای بنده خدا دعایت مستجاب شد پس زیارت بنیاد تر ^{باز}

از جانب خدا و فضلی بزرگ **ایضا** در تحفة الزائر بسند معتبر
از حضرت صادق **ع** روایت نموده که افسر و فرمودند که شب قدر
در ده روز آخر ماه مبارک رمضان است هر که آن شب را نزد قبر امام
حسین در یابد و در رکعت یا بیشتر نماز در اینجا بخواند و در آن
حق تعالی بهشت را سؤال کند و پناه برد بسوی او از آتش جهنم
حق تعالی با وعطا فرماید آنچه سؤال کرده است و پناه دهد
از آنچه از آن پناه جست است و همچنین اگر سؤال کند که خدا با
عطا نماید از بهترین چیزها شکی در این شب مقدس شده است
یا حاجتی از خدا بطلبد که در آن گناهی نباشد امیدوار که قبول
باز داده شود و از چیزهایی که حذر کرده است نگاه داشته شود
و شفاعت او را قبول کند حق تعالی در خوره کس از اهل بیت او
که هر مستوجب عذاب شده باشند و حق تعالی بسیار رحیم است
است سؤال کند و بند خود **و عذرا** مجلسی در زاد المعاد فرمود
که زیارت آنحضرت در شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و دوم
ماه مبارک رمضان تسبیح مؤکداست خصوصاً در شب بیست و دوم

و در **وسائل** و تحفة الزائر بسند معتبر از امام زاده عابد **القطب**
رضی الله عنه روایت نموده که حضرت امام محمد تقی علیه السلام
فرمود در حدیثی که بعضی از آن حدیث اینست من رآه الحسین **عليه السلام**
ليلة ثلاث وعشرين من شهر رمضان وهي الليلة التي يرجح ان يكون
ليلة القدر وفيها يفرق من كل امر حكيم صاخرة بقعة وعشرون
الف نحي وطول كلهم تساذن في زيارة الحسين في تلك الليلة
یعنی کسی که زیارت نماید امام حسین در شب بیست و دوم ماه
مبارک رمضان و آن شبی که امید هست که شب قدر باشد و در آن
هر امر حکمی جدا و مقدر شود مضامحه کند با او روح صد
بست و چهار هزار ملک و پیغمبر که هر رخصت میطلبند از خدا
در زیارت آنحضرت در این شب و در تحفة الزائر لفظ ملک نیست
شاید صحیح باشد نظریه دیگر این حدیث در کتب اخبار دیگر بدو
این لفظ در **تهذیب** و **وسائل** و تحفة الزائر و باقی کتب اخبار از
حضرت صادق **ع** روایت نموده اند که افسر و فرمودند که اگر
ليلة القدر یفرق الله كل امر حكيم ناد مناد من السماء السابعة

من بطنان العرش لعل الله قد غفر لمن اقبر الحسين يعني چون
شب قدر میشود جدا میکند خداوند عالم هر امر محکمی را فایدا
مینماید و کند از آسمان هفتم از میان عرش که بدرستی که
امروزید از برای هر کسی که زیارت نماید قبر امام حسین را و در کتاب
و سائل لفظ من السماء السابعة موجود است چنانچه نقل شد
و در بابی که در این لفظ نیست و هو العالم مؤلف گوید که
شروع در تحریر این احادیث شریف و تالیف این صحیفه مشیف در
زمان توجیه بگویند معالی در حلی منازل و مراحل و اتمام آن در شان
عرش نشان سید الخافقین و مصداق حسین می و انما من حسین
کردید لهذا مجسمه اینکه سهو و نسیا از مرتبه نفع انسان است
این صحیفه مشیفه را بنظر فیض منظر بعضی از علمای کربلای معلی
رسانید که هرگاه سهوی واقع شده باشد در صحیح آن برای آن
عالم ربانی و مشید ارکان دین داری و متحد قواعد و کذا
اعنی جاب الله محمد حسین الحائری القرونی بعد از مطالعه
از این فضایل روحانی نهایت تحسین نمودند و باین مختصر

سراپا تقصیر فرمودند که حدیثی در بحار الانوار در باب
فضایل الائمة دیدیم او بمحبه یاد کاری و زیارتی شوق
بزیارت آن بزرگوار در این اوراق نقل نما عرض نمودم بحاجت
دارم بفرمائید آن بزرگوار بخط مبارک خود در خاشیه این
صحیفه مشیفه نوشتند که در بحار الانوار روایت شده که هر
در خدمت حضرت سید الشهداء علیه الاف التحية والثناء یکو
بسرود در نامه عمل او ثواب هزار شب قدر نوشته خواهد
خداوند عالم جمیع شیعیان و ازروندگان را بزیارت و مجاورت
قبره الاسده ان خزانام مشرف سازد و این شرافت عظمی را
مایه نجات و وسیله افتخار در عرصه عوالت و سبب رو
نامه سیاهان و عصاه نماید متوقع از برادران ایمانی و اخلاص
روحانی چنانکه هرگاه بمطالع و استنساخ این فتح شریفه
بجو و روکامیاب شوند این مذهب عاصی را بدعای خیر یاد آید
نمایند و اگر در ترویج اخبار یا نقل احادیث سهوی واقع شده
در تصحیح آن بقله عفو بر آیند زیرا که اکثر این اخبار و فضایل زیارت

۱۳۰۲

آن برگزیده پروردگار در طی منازل و مراحل و کجای اسباب

از کتب اخبار صورت پذیرفت

و شاه محمد اول

فاحرا

